

Giới thiệu Nữ Sinh Nhà Nghèo Hay Thiên Kim Tiểu Thụ

Tại một ngôi trường danh tiếng, tác giả NguynLinh485 của câu truyện Nữ Sinh Nhà Nghèo Hay Thiên Kim Tiểu Thụ đã lột tả chân thật hình ảnh một cô gái nhà nghèo nhưng vì nhiều nguyên do cô đã đến học tại ngôi trường dành cho các cậu ấm cô chiêu này.

Điều này có nằm mơ cô cũng không dám, những tưởng ông trời con thương yêu cô, chiếu cô đến cô, nhưng tại đây cô lại gặp nỗi ám ảnh của cuộc đời mình. Tên con trai hắc hám cả cuộc đời cô, nhưng sau các cuộc tranh cãi thì tình yêu lại đến, dù có khó khăn mong rằng họ sẽ vượt qua và hạnh phúc.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Sinh Nhà Nghèo Hay Thiên Kim Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

Nó: Âu Lạc Hy (Misa): 17t, xinh xắn, gđ nghèo, nhờ học giỏi nên được học bổng sang trường mới, ban ngày đi học còn tối đi phụ ở quán trà sữa gần nhà, dễ thương, dễ gần, rất cứng cỏi

Nhỏ: Hà Diệp Thảo (Pun): 17t, là tiểu thụ nhưng không kiêu căng, dễ thương năng động, bạn của nó khi nó sang trường mới

Hắn: Bạch Bối Phong (Kelvin): 18t, hotboy con nhà giàu, là một núi băng sơn vạn năm, kiêu hãnh, không tin vào tình iu đích thực

Anh: Dương Hạ Thiên Phú (Win): 18t, warmboy con nhà giàu, có đôi mắt cười và chiếc răng khểnh làm bao cô ngất ngây, thân thiện

Cậu: Thẩm Nhan Huy (Helen): 18t, coolboy con nhà giàu, chuyên gia tám gái,tán ai đồ nấy, thấy gái là xáp vào

Bạn đang đọc truyện *Nữ Sinh Nhà Nghèo Hay Thiên Kim Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2

Hôm nay nó sang trường mới học sau một buổi chia tay suối mướt ngày hôm qua. Ở thì có học bổng vui thật nhưng phải xa bạn bè làm nó không biết nên cười hay nên khóc. Trường nó học là trường nổi tiếng nhất thành phố- Trường Goldenstars. Trường mới đẹp với rộng quá chừng . Nó đi muốn gãy cả chân mà không thấy phòng hiệu trưởng đâu hết chon. Bỗng nhiên vai nó bị ai đó đập nhẹ. Nó quay lưng lại thì thấy một anh chàng mặc đồng phục trường, khuôn mặt trắng trẻo tuấn tú. Anh chàng cười làm đôi mắt cong lên. Đó là đôi mắt cười, nó thích ai có đôi mắt cười lắm. Anh ta hỏi:

- Em mới chuyển đến hả, nhìn ngơ ngác thấy tội luôn, hihi- anh ta lại cười khẽ, đuôi mắt lại cong lên nhìn đẹp trai cực

- O... dạ, anh chỉ cho em phòng hiệu trưởng ở đâu được không ạ?- nó mỉm cười nhìn anh chàng

- Em là cô HS được học bổng sang đây học đúng không? Khỏi cần HT, anh dẫn đi cho

- Dạ em cảm ơn- rồi anh chàng dẫn nó qua hai dãy lầu. Suốt quãng đường đi, nó thấy m.n chứ nhìn nó hoài. Nó rụt rè kéo tay áo anh chàng hỏi nhỏ- Sao họ nhìn em hoài vậy?

- Tại vì em đang đi chung với chàng hotboy dễ thương nhất của trường đó nha - anh vòng tay ra sau cổ, ung dung bước đi

- Oa..... ngưỡng mộ quá nha, hihi- nó cười híp mắt làm anh chàng kia cũng mỉm cười theo

Lớp nó học là 11C8, lớp thuộc loại khá giả trong trường. Cô giáo gt nó với m.n. HS lớp này đón chào nó rất dễ thương. Nó gt về bản thân nó

- Chào các bạn, mình là Âu Lạc Hy. M.n có thể gọi mình là Misa. Mong m.n giúp đỡ

- Em ngồi bàn ba, cạnh bạn Hà Diệp Thảo nhé- cô chỉ tay về hướng một cô bạn dễ thương đang ngồi chăm chú... chơi game. Nó về chỗ ngồi và nhanh chóng làm quen với bạn mới

- Hé nhò! Tui là Hà Diệp Thảo, gọi tui là Pun đi hen- nhỏ nhanh nhẩu gt

- Ừm, làm quen ha Pun- nó vui về cười nói

Vậy là nó đã có bạn ở trường mới rồi!!!! ^ _____ ^

Bạn đang đọc truyện *Nữ Sinh Nhà Nghèo Hay Thiên Kim Tiểu Thu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Tiếng chuông reo đã cứu sống những con người đang nằm la liệt trên bàn, không ngoại trừ nó và Pun. Tụi nó kéo nhau xuống căn tin ăn uống nạp lại năng lượng. Nhỏ chọn một cái bàn ở cạnh cửa sổ rồi chạy biến đi mua đồ ăn. Rồi đột nhiên căn tin rộn lên vì sự xuất hiện của 3 chàng trai. Tụi con gái xung quanh hò hét như điên. Nó quay đầu lại nhìn thì nó thấy trong ba người hình như có anh chàng hồi sáng ở đó nữa. Tụi con gái bu lấy họ. Người con trai ở ngoài cùng thì chui vào đám con gái tán tỉnh, còn tên đứng giữa thì lạnh như băng nên tụi mê trai chỉ đứng nhìn chứ không dám lại gần. Người ngoài cùng thì chỉ cười nhẹ, đuôi mắt anh ta cong lên. Đúng rồi, anh chàng có đôi mắt cười ban sáng đây mà. Anh chàng cũng nhìn thấy nó, anh chàng liền tách đám đông ra rồi đi về phía nó, cùng lúc đó, nhỏ đi đến

- Hey! Gặp lại em rồi, cô bé ngờ ngác, hihi- anh chàng cười cười, xoa đầu nó

- Em có tên tuổi đằng hoàng nha- nó chống nạnh cự lại

- Ừa? Hai người quen nhau à?- nhỏ ngạc nhiên hỏi

- Hồi sáng anh dẫn tao lên lớp, ko có anh là coi như tao lạc luôn. Trường gì mà bự thấy mờ

- Để tui giới thiệu cho nhen. Đây *chỉ nó* là bạn em, Âu Lạc Hy. Anh gọi nó là Hy Hy hay Misa gì cũng đc. Còn đây *chỉ anh chàng* là hotboy dth nhất trường: Dương Hạ Thiên Phú. Gọi là Win nhen

- Tên gì mà dài ngoằng, sao nhớ nổi. Gọi là anh Win là được- nó lắc lắc đầu

Rồi hai anh chàng kia cũng đi đến. Tên đi tán gái ban nãy nhanh chóng đặt mông xuống ghế hết sức tự nhiên, còn tên “núi băng” kia thì cho hai tay vào túi quần, dựa lưng vào tường

- Hi em! Anh là Thẩm Nhan Huy, gọi anh là Helen- cậu nữ cười làm tụi fan nữ ngất ngây, nhưng mà xin lỗi anh, Hy Hy hông có mê trai

- Dạ, chào anh, em là Lạc Hy, gọi em là Misa

Giờ nó mới nhìn kĩ nha. Helen thì cao gầy, có đôi mắt màu nâu hổ phách nhìn rất ngầu. Còn tên băng sơn vạm vỡ thì có khuôn mặt góc cạnh, đôi mắt màu xám tro lạnh lẽo, làn da trắng, đôi môi mỏng. Thiết là hút hồn đó mà, nhưng Hy Hy xin lỗi một lần nữa. Hy Hy hông có mê trai.... đẹp!!!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Sinh Nhà Nghèo Hay Thiên Kim Tiểu Thu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Sau khi đánh chén xong mớ đồ ăn ở căn tin, nó leo thẳng lên sân thượng. Để làm gì à? Để ngủ chứ làm gì. Nó sinh ra cốt đã tài giỏi hơn người, IQ 3 chữ số. Cúp một buổi cũng hông sao. Sân thượng ở đây vắng vẻ, có gió hiu hiu thổi. Nó leo lên lan can, tựa mình vào tường. Lôi trong túi ra cái đt cũ, nhét tai nghe vào nghe nhạc

Vài dòng nhật kí, tôi có một người tôi thầm thương

Nhưng tình này chỉ riêng tôi mà thôi

Tôi vẫn thường mong người khác

Mong người có nhiều ưu phiền

Vì khi đó tôi có thể sẻ chia

Rồi tình yêu lớn, cho đến một ngày tôi nhận ra

Khi người buồn tôi cũng nhiều xót xa...- nó hát khề theo. Giọng nó trong trẻo, ấm áp. Rồi có tiếng mở cửa, có tiếng giày nện xuống sàn. Một lực nào đó, kéo nó vào một bờ vai

- Tiếp đi- một giọng nói trầm phát lên. Nó không phản kháng vì nó LUỒI, nó cất giọng hát tiếp

Thế nên giờ đây tôi muốn người tìm ai đó như mong đợi

Hãy sống vui, nước mắt cứ để riêng mình tôi

Ngược thời gian đi về nơi lòng chưa nhớ, chưa thương

Đi về nơi lòng chưa vương tơ vương

Nếu ngày xưa mình không quen biết nhau, chẳng đón đầu

Vì tôi biết do là riêng mình tôi cứ đơn phương

Nhưng chẳng biết làm sao hết nhớ thương

Chấp nhận thôi! Khi người chẳng thương tôi, người ơi!

Nó nhấc đầu ra khỏi vai tên đó, khá ngạc nhiên vì đó là tên “núi băng di động“. Hắn khề mỉm cười nói

- Hát hay !

- Cảm ơn anh- nó đứng đưa đôi chân- À mà anh tên gì thế?

- Bạch Bối Phong, Kelvin- rồi hắn bỏ đi, trong lòng nghĩ thầm “Em dễ thương quá đấy cô bé ạ. Em làm tôi muốn chiếm hữu em rồi đó “

Bạn đang đọc truyện *Nữ Sinh Nhà Nghèo Hay Thiên Kim Tiểu Thu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Ra về, nó đang tung tăng ra cổng thì 3 chàng đi đến và cùng cười với nó. Tụi fan nữ bu vô, phóng tia nhìn căm hờn về phía nó. Haizz... iem có làm gì nên tội chứ!

- Để anh/tôi chở em về- 3 chàng đồng thanh

- O...- nó ngơ ngác, nó chưa bao giờ rơi vào tình thế như thế này

- Lên đi Misa-Win mở cửa xe, cười nhìn nó. Đuôi mắt anh lại cong lên .Ha~ Dễ thương quá. Nó bị thích cái đôi mắt cười này rồi nha

- Mời em- Helen cúi người mời nó lên xe. Lịch thiệp quá~

- Lên xe! Tôi muốn nghe em hát- Kelvin tựa vào chiếc Ferrari của hắn

- Mổ?- Helen, Win không hện mà cùng trở mắt ra nhìn

- Not thing too suprise! It's normal- Kelvin nhún vai (tạm dịch: ko có gì để ngạc nhiên! bình thường)

- Dạ thôi không cần đâu ạ. Em còn phải đi làm nữa-nó nói rồi chạy nhanh, ở lại lâu chắc ngưng chết

Nó đi nhanh đến quán trà sữa LittleStar-nơi nó làm thêm. Thay vội đồng phục của quán rồi nhanh chân chạy ra ngoài bùng bê. Chị chủ quán đưa nó cái menu bảo đến bàn số 5 gần cửa sổ mà ghi order. Bàn số 5 có 1 người con trai cầm đt chơi game quên trời quên đất, quên luôn là nó đang đứng ở đây chờ đợi mời mồn. Nó khều nhẹ

- Anh order.... ủa? anh Win?- nó mới phun ra được 2 chữ, vội vàng nuốt ngược trở vào

- Hi... Có gì đâu mà ngạc nhiên. Anh đi uống trà sữa thôi mà !-Win cười tươi, để lộ cái răng khểnh nhìn cium cực

- Rồi order đi!-nó hơi ngại khi Win ở đây. Nó không muốn mọi người biết nó chỉ là 1 con nhóc nhà nghèo, sáng phải đi học, tối thì phải đi làm thêm. Nó sợ mọi người khinh bỉ nó như những đứa bạn trước đây. Nghèo đâu phải cái tội!

- Một trà sữa bạc hà nha

- Dạ, anh đợi xíu. Em mang ra liền- nó chạy ngay vào quầy

Vào quầy cũng không thoát nạn, lại gặp mấy bà tám bàn tán xôn xao về Win mà theo nó nghe dc là #anh_chàng_đẹp_trai_cute_hình_như_là_bạn_trai_HyHy. Một chị khác quay sang kêu nó báo

- Người yêu em đẹp trai quá! Giữ kĩ kĩ nha, coi chừng mất đó, há há (mẽ có duyên, tui chót liền)

- Gì vậy chị? Bạn em mà- nó phản búa

- Bạn gì mà nãy giờ nhóc í cứ ngấm em không chớp mắt luôn ấy! Gato quá hà

- Ủa chị pha trà sữa xong chưa để em bùng ra- nó lảng sang chuyện khác vì nó biết một mình nó không chọi lại 5,6 cái máy phát thanh này đâu

- Rồi nè em- bà chị đưa khay trà sữa cho nó xong quay sang bà tám tiếp (ít có nói lảm nhảm hôn)

Nó bùng ra bàn cho anh rồi tốt vào trong quầy. Gì thì gì, nó thà nghe mấy cái loa phát thanh chọc ghẹo nó còn hơn là ở ngoài cho Win nhìn ngấm đủ kiểu. Không hiểu anh ta ăn cái giống gì mà kiên nhẫn để sợ. Ngồi uống 1 ly trà sữa từ 5h chiều đến 9h30 tối, OMG!!! Nó xách balo lên và ra về thì anh cũng đứng dậy đi theo

Bạn đang đọc truyện *Nữ Sinh Nhà Nghèo Hay Thiên Kim Tiểu Thu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6

Nó xách balo lên và ra khỏi cửa hàng. Win vội vàng tính tiền rồi đi theo nó

- Để anh chở em về

- Dạ em tự về được ạ, không phiền anh đâu

- Con gái đi đêm nguy hiểm lắm, anh không an tâm (có là gì của nhao đâu mà quan tâm quá vậy)

- Dạ thôi ạ- nó nói rồi chạy biến

Nó đi băng qua 2 dãy phố nhỏ rồi rẽ vào một con hẻm quanh co. Rồi nó dừng chân tại một ngôi nhà trọ cũ kĩ- nhà của mẹ con nó. Nó mở cửa bước vào, mẹ nó nằm ngất ở dưới sàn. Nó hoảng hốt chạy lại đỡ mẹ nó lên giường và gọi điện cho cấp cứu. Xe cấp cứu đưa mẹ nó vào viện. Lòng nó nóng như lửa đốt, nó cố kiềm cho những giọt nước mắt không rơi ra. Nó không được khóc! Nó phải mạnh mẽ! Ba nó đã bỏ nó đi trong trận kháng chiến năm xưa, giờ mẹ nó lại sắp bỏ nó mà đi. Mẹ là người thân cuối cùng của nó, mẹ bỏ nó đi rồi thì nó biết nương tựa vào ai mỗi khi yếu lòng, nó biết tìm ai để cho nó vòng tay ấm áp như mẹ. Những giọt nước mắt mặn chát lăn dài trên đôi má của nó. Nó đã cố nhưng không được, sống mãi nó cay xè và nước mắt cứ tuôn rơi như suối. Bác sĩ mở cửa phòng khám ra, lau vội nước mắt, nó đứng dậy hỏi thăm tình hình sức khỏe của mẹ nó

- BS, mẹ con sao rồi BS?

- Mẹ con bị viêm phổi nặng, nếu phát hiện sớm hơn có thể chữa trị. Tiếc là con đưa mẹ đến BV quá trễ. Ta thành thật chia buồn. Con muốn nói gì thì cứ vào trong nói với mẹ hết đi, mẹ con sẽ khó lòng mà cầm cự được hơn 1 tuần

Lời BS nói như sét đánh ngang tai nó. Mẹ nó... bị viêm phổi nặng! “Mẹ ơi! Tại sao mẹ không nói với con mà mẹ chịu đựng một mình vậy mẹ! Mẹ hi sinh hết đời này cho con, con chưa báo hiếu cho mẹ được ngày nào thì mẹ lại sắp xa con. Mẹ... con là đứa bất hiếu mà!”- nó tự trách mình. Nước mắt lại rơi, nó đi vào phòng bệnh. Mẹ nó đang nằm trên giường thoi thóp. Nó nhẹ nhàng ngồi xuống bên mẹ nó, nắm lấy đôi bàn tay đã gầy gò vì làm việc cật lực nuôi nó ăn học. Mẹ nó nắm lấy tay nó thều thào

- Con gái... của... mẹ! Mẹ... yêu...con...nhiều...lắm!- rồi tay mẹ nó lạnh đi

Nó nhìn bảng đo nhịp tim của mẹ nó. Trên bảng chỉ hiện lên một đường chỉ dài. Không! Không thể nào! Mẹ nó không chết! Đây là ác mộng, phải, là ác mộng. Nó phải mau mau rời khỏi con ác mộng này. Nó siết chặt bàn tay mẹ nó, gào thét

- ME! MẸ ĐỪNG BỎ CON ĐI MÀ! LÀ DO CON, LÀ DO CON HU. KHÔNG BIẾT MẸ BỊ BỆNH. TẤT CẢ LÀ TẠI CON. MẸ ƠI! MẸ MAU TỈNH DẬY MÀ MẮNG CON NÀY! MẸ LÀM GÌ CON CŨNG ĐƯỢC NHƯNG XIN MẸ ĐỪNG IM LẶNG NHƯ VẬY ĐƯỢC KHÔNG! MẸ ƠI CON CẦN MẸ... HYHY VẪN CÒN BÉ, VẪN CẦN MẸ CHỜ CHE MÀ MẸ ƠI!- đáp trả lại nó chỉ là một sự im lặng kinh khủng. Nó phải chấp nhận với hiện thực. Phải!

MẸ NÓ ĐÃ CHẾT! MẸ NÓ ĐÃ BỎ NÓ MÀ ĐI!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Sinh Nhà Nghèo Hay Thiên Kim Tiểu Thu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7

Chap này và chap sau hơi buồn nên ai cảm thấy không thích thì có thể chờ chap sau nữa nha. Buồn thật đấy, méo đùa đâu

Sau khi các BS đưa mẹ nó vào nhà xác chờ ngày làm đám ma, nó như người mất hồn đi lững thững trên dãy hành lang thì gặp vị BS ban nãy đã khám cho mẹ nó. Ông ta gọi nó đến và chia ra một bức thư

- Mẹ con khi biết mình không qua khỏi đã nhờ ta chuyển cái này cho con. Bà ấy còn dặn rằng con phải làm theo những gì mà mẹ con viết trong đây

- Dạ con cảm ơn- nó đón lấy bức thư rồi mở ra đọc ngay. Nội dung của bức thư mẹ nó viết chỉ vồn vện vài dòng “ Con gái của mẹ, khi con đọc bức thư này thì mẹ đã không còn trên cõi đời này nữa. Mẹ muốn con tìm đến địa chỉ : số nhà...đường...khu... gặp người đàn ông là chủ ngôi nhà, nói với ông ấy rằng con là con gái của ông Âu Hùng Dũng . Nhớ nhé con! Yêu con! “ Mẹ nó muốn nó tìm đến nơi đó để làm gì? Nhưng chuyện trước mắt là làm ma chay cho mẹ nó

Hôm đám tang mẹ nó, nó chỉ đứng lặng lẽ trước quan tài mẹ nó mà không nói, không khóc. Đáy mắt nó khô khốc và lạnh lẽo. Bạn bè trong lớp hay tin liền tìm đến nhà an ủi nó nhưng nó tuyệt nhiên không hé một lời. Pun cũng cố gắng nhưng chỉ nhận được hai chữ “Tao ổn“. Còn tụi hấn cũng chẳng khá gì hơn, nó chỉ phun ra 3 chữ “Em không sao” rồi tiếp tục lặng thinh

Lòng nó nặng trĩu đầy những bi thương và mất mát. Nó đã làm gì nên tội mà ông trời cứ từ từ cướp đi những người mà nó yêu quý nhất. Nó rất muốn tìm ai đó để sẻ chia những nỗi buồn này nhưng ai có thể im lặng hàng giờ để nghe nó nói, không ai cả, chỉ có mẹ nó và mãi mãi là mẹ nó. Nó sợ khi nó kể ra thì nó lại không kiềm được mạch cảm xúc mà òa lên khóc mất. Bây giờ mẹ nó đã không còn bên cạnh nó nữa , nếu nó yếu đuối sẽ chẳng còn ai che chở cho nó cả. Nó phải tập tữ một mình chống chọi lại mọi thứ ngay từ bây giờ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Sinh Nhà Nghèo Hay Thiên Kim Tiểu Thu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8

Hôm sau nó lê lét vào trường, Pun chạy đến đưa cho nó một hộp sữa nhưng nó lắc đầu bảo

- Thôi, tao ko muốn ăn uống gì hết
- Mày phải uống tí sữa đi chứ! Từ hôm qua đến giờ mày có ăn gì đâu
- Tao không uống. Mày đừng ép tao

Nó bỏ lên lớp. Nó làm gì còn tâm trạng mà ăn với uống. Nó còn nhiều việc để làm lắm. Mẹ nó còn chưa biết nên chôn ở đâu, nó còn phải đến khu nhà gì đấy tìm ông gì đấy - _“.

Tiếng trống ra chơi vang lên, 3t chạy vội sang lớp tìm nó thì chỉ nhận đc cái lắc đầu của Pun. Nghe đâu nó đi từ hồi tiết 2 rồi. 3t chia nhau ra tìm nó. Helen đi khắp các dãy lầu, tay vẫn cầm chặt chai sữa tươi cho nó.

Win tìm khắp các phòng của khối 11 và các phòng thanh nhạc, thể dục, tin học,... Còn hấn leo lên sân thượng-nơi nó hay tìm đến nhất.

Và đúng như hấn đoán, nó đang tựa lưng vào tường, mắt lim dim như sắp ngủ. Hấn tiến đến ngồi cạnh nó, khẽ kéo đầu nó vào vai hấn. Thì thào vào tai nó vài câu

- Muốn khóc thì khóc đi! Cho mượn vai
- Tui khóc thì mẹ tui sống lại hả? Tui ko làm chuyện dư thừa như vậy đâu- giọng nó lạnh lẽo
- Chỉ ít nó cũng giúp em nhẹ nhàng trong lòng hơn- đây là lần đầu tiên hần phải nói nhiều đến như vậy, mà lại là để dỗ dành một đứa con gái!

Nỗi đau thương bị chạm đến, nó cố gắng kèm nước mắt. Ngăn không cho chúng trào ra, nhưng trái tim lại quặn lên. Đau! Một nỗi đau lớn bỗng lại ập đến. Nước mắt vô thức rơi ra gò má nóng hổi. Cứ thế, nó cũng vô thức nấc lên. Bản thân không cho phép mình khóc, nhưng lồng ngực này ầm ập quá

- Tại sao mẹ tui lại bỏ tui đi hả? Tui vẫn rất cần mẹ tui bên cạnh mà. Tui...hức...tui...hức...ko dc...hức... khóc- rồi nó nức nở trên vai hần.

Hần vòng tay ra đằng sau, siết nhẹ vai nó. Nó cảm nhận được hơi ấm từ lồng ngực hần, ấm hơn cả vòng tay của mẹ nó nữa. Nó cứ thế mà khóc, chia sẻ hết những nỗi buồn mà nó đã giam trong người. Hần chỉ ngồi đó, ko nói gì cả. Hần muốn chia sẻ hết mọi niềm vui, nỗi buồn của nó. Hần thật sự ko muốn cô gái của hần phải chịu khổ một mình (Cái nỗi gì thế?!? Của mì khi nào hả? Ta là chồng nó... à nhầm... ta là người tạo ra nó mà. Nó là của ta! Của ta! Mì nghe chưa? >_<)

Sau một hồi “xã” hết lên người hần, nó đã khá hơn. Hần lôi từ trong túi ra chai cacao sữa đưa cho nó. Nó giương đôi mắt to tròn nhìn hần

- Uống đi!
- Cảm ơn nha- nó cười khê

Nó ngoan ngoãn uống hết chai cacao rồi hần đưa nó về lớp

Mấy chap này thật sự buồn lắm. Ta có tâm trạng để viết lun. Máy bạn có thấy nhầm ko? Chứ tui là tui thấy hơi bị nhầm á

Nói chứ vote,cmt cho tui có động lực nhe! ~(^3^)-

Bạn đang đọc truyện *Nữ Sinh Nhà Nghèo Hay Thiên Kim Tiểu Thu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

Chiều tan học về, nó nhanh chân ra về. Nó tìm đến địa chỉ mà mẹ nó viết trong thư. Nó đi băng qua dãy phố nhộn nhịp, đến một khu nhà rất cao cấp. Căn nhà nó cần tìm hiện ra đồ sộ, nghiêm trang và to lớn. Nó đưa tay bấm chuông, cách cửa bật mở. Một cô gái nhỏ nhắn ra mở cửa

- Chào chị, chị tìm ai ạ?- cô gái đó hỏi
- Chị cho em gặp chủ nhà được ko ạ?
- Em chờ chị một chút- rồi cô gái quay gót vào nhà

Một lát sau, một người đàn ông trung niên bước ra. Ông ấy đã khá già nhưng vẻ uy nghiêm trên khuôn mặt vẫn ko hề mất đi. Ông ấy nhìn nó, đôi lông mày chau lại

- Cháu... cháu là ai?- ông lão lấp bắp nhìn nó
- Mẹ cháu bảo cháu đến tìm ông ạ- nó lễ phép cúi đầu

- Được rồi, cháu vào nhà đi- ko hiu sao ông lão cảm thấy cô bé này có một cái gì đó rất thân thuộc với ông. Ông dẫn đi dọc theo con đường lát sỏi, xung quanh trồng rất nhiều bonsai, cây kiểng. Con đường ấy dẫn đến cánh cửa nhà bằng gỗ quý. Ông nhẹ nhàng mở cửa ra, nó thật sự choáng ngợp trước căn nhà lộng lẫy này: Ở giữa phòng khách là bộ sofa bằng da báo, đối diện bộ sofa là một chiếc tủ khá to dùng để đựng rượu, bên trái phòng khách là cầu thang uốn lượn bằng kính cường lực, bên phải là phòng bếp lớn. Nhìn vào là biết người sở hữu căn nhà có gia thế KHÔNG-PHẢI-DẠNG-VUA-ĐẦU.

Ông ngồi đối diện với nó, cô bé này có những đường nét rất giống con trai của ông từ đôi mắt đen sâu hun hút đến cánh mũi cao, duy chỉ có mái tóc là ko giống vì con trai của ông có màu tóc đỏ khi còn niên thiếu và chuyển sang màu nâu đỏ khi ở độ tuổi 29-30 còn cô bé này có mái tóc đen. Nó mở lời

- Cháu là con của ông Âu Hùng Dũng ạ. Đó là tất cả những gì cháu muốn nói với ông

” XOẢNG!!! “- chiếc tách trà trên tay ông lão rơi xuống

Ông run run nhìn nó, nước mắt chực trào ra nơi khóe mắt. Nó ngạc nhiên nhìn ông

- Ông...ông sao vậy?

- Âu...Âu Hùng Dũng! Cháu... nói rằng cháu... là con của... Âu Hùng Dũng sao?

- Vâng ạ, mẹ cháu là Lưu Hàn Á

- Đây... có phải...là cha cháu ko?- ông chia tấm hình đã cũ kĩ ra. Trong bức hình là ông thời còn trẻ và một cậu nhóc, cậu nhóc trong hình chính là ba nó. Nó nhận ra vì có một lần nó tìm được trong ví của mẹ nó tấm hình một cậu nhóc giống như vậy, khi nó đem đi hỏi mẹ thì mẹ bảo là hình ba nó lúc nhỏ. Nó bất ngờ, tại sao ông ấy lại có hình ba của nó. Nó gật đầu, ông lão mừng rỡ nói với nó

- Ta tìm được cháu nội thất lạc của ta rồi. Cháu yêu! Người trong hình là con trai đã xa cách rất lâu của ta. Tạ ơn tổ tiên đã cho ta gặp lại cháu của ta

Bạn đang đọc truyện *Nữ Sinh Nhà Nghèo Hay Thiên Kim Tiểu Thu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10

Nó từ ngạc nhiên chuyển sang xúc động rồi từ từ thành lo lắng. Nó ngáp ngừng nhìn ông, người ngồi đối diện với nó là...ông nội nó-người thân cuối cùng của nó sao. Nó thật sự cần thời gian để suy nghĩ về việc này. Chuyện này rồi đến chuyện khác cứ lần lượt ập vào người nó, nó đang rối trí lắm rồi

- Cháu... cần thời gian để suy nghĩ về việc này

- Nếu cháu ko tin, chúng ta có thể đi xét nghiệm ADN-ông có vẻ buồn

- Không, chỉ là cháu cần thời gian để tĩnh tâm lại đã

- Được, cháu cứ đến đây bất cứ khi nào cháu bình tĩnh trở lại. Ông luôn đợi cháu

- Vâng, chào ông, cháu về ạ- nó đứng lên chào ông rồi trở về

Nó đi vào khu vui chơi gần nhà, ở đây ngắm mấy đứa con nít chơi trò chơi thấy lòng cũng vui vui. Nó ngồi lên xích đu đong đưa, bỗng nó thấy một hình bóng quen thuộc (ai nào? ai nào?). Con người ấy cũng từ từ tiến lại gần nó với một khuôn mặt lo lắng

- Đi đâu cũng phải báo cho anh với tụi nó một tí chứ. Em làm anh lo lắm- anh chàng đưa tay vuốt tóc nó

- Tâm trạng em ko tốt nên muốn ở một mình í mà. Anh Win làm quá hà- nó cười nhạt

- Pun nó khóc lóc đòi đi tìm em kìa, em qua dỗ nó đi. Từ hồi ra về đến giờ, nó tra tấn anh đủ kiểu hết- Win kể lể

- Để em dt cho nó- rồi nó gọi cho nhỏ trấn an. Đã đòi nhỏ mới chịu nín, haizz... thiệt là rắc rối với con nhỏ nài

- Nó tắt cái đài phát thanh siu tần số của nó chưa Hy?- Win nhìn nó cười mỉu

- Rồi anh, nó bánh bèo vậy chứ mà đôi khi cũng...- nó chưa nói hết câu thì một con nhỏ đầu xanh lè xanh lét, mặt chết cả tấn phấn makeup ông ẹo chen ngang lời

-... Nghe nói móa mãi mới chót phở hôn ~ Chúc mừng mai nhòa, há há ~- ả dùng giọng nhào nhẹt nói chuyện với nó

- Không cần cô quan tâm- nó hờ hững đáp lại

- Tội choa mãi quóa, ba chết, mẹ chết. Rồi ai dạy dỗ mày đây, mà ko ai dạy dỗ, ra đường người ta kêu là...ĐỒ MẤT DẠY đó! Biết hôn?- ả vẫn tiếp tục nói

- Nasa, cô quá đáng lắm rồi đó- lần này là Win lên tiếng, anh thật sự ko thể chịu nổi cô gái này

- Tôi còn chưa nói đến anh, mẹ anh bảo anh dẫn tôi đi shopping, anh bảo anh bận. Anh bận đi chơi với con nhỏ nhà nghèo, mất cha mất mẹ như vậy hả.

Nó có gì hơn tôi, nhà thì nghèo, mặt thì xấu đã vậy còn... MẮT DẠY nữa - ả chỉ tay vào mặt Win

- Cô im đi, nếu tôi ko vì cái hôn ước vợ vẫn giữa tôi và cô do bame tôi đặt ra thì tôi đã thắng tay cho cô một cái tát rồi. Cô đừng nghĩ cô đem mẹ tôi ra là tôi sợ, tôi nắm giữ 80% cổ phiếu tập đoàn nhà tôi. Hủy bỏ một hôn ước, chẳng có gì là khó!- Win nhếch mép nhìn ả

- Tôi cần yên tĩnh, chào!- rồi nó quay đi

- Anh đưa em về nhé!- Win vội chạy theo

- Không cần đâu- nó bắt taxi gần đó rồi leo thẳng lên xe không ngoái đầu lại

Nó đến nhà ông nội của nó, nó ko muốn mọi người nhìn nó bằng ánh mắt khinh bỉ nữa. Nó quyết định rồi, nó sẽ cho mọi người biết thân phận nó thực sự. Nó đứng trước cánh cổng lớn, nhẹ nhàng ấn chuông, cánh cổng mở ra, là chị giúp việc lúc chiều. Chị dẫn nó vào phòng khách-nơi ông nội nó đang xem tin tức cùng với ly sữa nóng

- Cháu chào ông ạ!

- Sao thế cháu yêu?- ông nhìn nó triều mến

- Ngày mai... ông thông báo với mọi người đi ạ- nó ngập ngừng

Bạn đang đọc truyện *Nữ Sinh Nhà Nghèo Hay Thiên Kim Tiểu Thu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

Ta quên chưa giới thiệu thân phận nhân vật mới. Hô hô... Và phản diện đã lên sân. TAN TAN TAN TÀN ~

Ái Lệ (Nasa): 17t, có một tí (1 tí hơi nhè) nhan sắc, nhưng sử dụng phấn makeup quá nhiều nên da mặt bị hư hại khá nặng, con gái rượu của công ty Hanasan, ba của ả là bạn của ba Win nên từ nhỏ 2 gđ đã có hôn ước khi nào ả và Win lớn sẽ tổ chức đám cưới cho 2 đứa, bị ATSM khá nặng nhóc = _="

Giới thiệu nhân vật đủ roài. Đến phần làm nhảm của ta~

Ta định là một tuần sẽ ra 2,3 chap nhưng ngắn nhe hoặc là một tuần ra 1 chap nhưng dài

Cho ta xin í kiến đi nè <3

Bạn đang đọc truyện *Nữ Sinh Nhà Nghèo Hay Thiên Kim Tiểu Thu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Nó ngập ngừng nói ra quyết định cuối cùng. Vừa nghe xong, ông vui vẻ nhìn nó bảo

- Thế thì tốt quá! À... ông còn chuyện này muốn hỏi cháu?

- Ông cứ hỏi đi ạ

- Tóc cha cháu là màu đỏ mà tóc cháu lại màu đen nên....

- À! Việc này ông ko phải lo. Tóc cháu màu đỏ tự nhiên đấy ông. Mẹ nói rằng cháu thừa hưởng màu tóc này từ cha cháu. Nhưng mẹ lại bảo cháu

đi nhuộm đen lại để tiện đi học. Cháu cũng muốn để lại màu tóc tự nhiên

- Vậy sáng mai tài xế chở cháu đến salon gần nhà mình nhuộm lại màu tóc truyền thống rồi đi học luôn nha cháu
- Dạ, sao cũng được
- Còn bây giờ, cháu đi ngủ sớm đi. Đồng phục ta cũng chuẩn bị sẵn cho cháu rồi
- Ông ngủ ngon ạ- nó nhanh chóng đi lên lầu theo sự chỉ dẫn của chị giúp việc

Chị ấy đưa nó đến căn phòng lớn nhất của dãy lầu 1. Chị ấy nói rằng nếu nó cần gì cứ gọi, chị ấy sẽ có mặt. Dặn dò xong, chị ấy trở xuống lầu

Nó đưa tay mở cửa, căn phòng màu xanh lam nhạt hiện ra, nội thất tiện nghi. Giường được kê đối diện với TV, có cả bàn làm việc với máy tính và sổ, cạnh đó là tủ sách khá to. Căn phòng đẹp quá! Nó nhanh chóng vào phòng tắm tham quan. Woa... có cả một bồn tắm to xây sát vào tường bằng kính trong suốt, từ đây có thể nhìn thấy cả đường sá bên dưới, view đẹp à nha! Í... rồi lúc nó tắm thì sao? Cái này hồng được nha, nhưng thôi... thôi rồi, chẳng còn thằng điên nào đi rình mò nó tắm đâu nhỉ? Đưa tay mở van cho nước chảy vào bồn, nó nhanh chóng cởi đồ rồi ngâm mình vào bồn tắm đầy nước ấm

Tắm tấp xong xuôi, nó thay pijamas mà người giúp việc chuẩn bị sẵn. Đoạn nó ngã lưng lên tấm nệm êm ái mà thư giãn. Ngày mai là nó sẽ sống với thân phận khác, ko còn là con nhỏ nhà nghèo nữa. Nó bây giờ là Thiên Kim Tiểu Thư của Tập Đoàn ÁU GIA rồi. Nhưng cũng ko vì thế mà nó sẽ quên Pun, quên Win, quên Helen, à... Kelvin chắc là nó quên được (sao chửi phũ quá vậy? >.<). Nó rất quý họ, trừ tên Kelvin chảnh cún kia. Họ đã ở bên nó, mặc dù họ biết nó chỉ là một con nhỏ nhà nghèo. Họ vẫn iu thương nó. NÓ MÃI MÃI SẼ KHÔNG QUÊN HỌ, trừ Kelvin (=_=')

Bạn đang đọc truyện *Nữ Sinh Nhà Nghèo Hay Thiên Kim Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13

MÁY NAY TOÀN WIN VỚI TÊN NÚI BĂNG RA TAY KHÔNG HÀ, TA CẢM THẤY BẤT CÔNG CHO ANH HELEN NHÀ MÌNH NÊN CHAP NÀY SẼ CHO ANH Í ĐƯỢC RA TAY MỘT LẦN

~ Hiện tại là 5h sáng tại biệt thự Âu Gia ~

Nó trở mình thức giấc, lật tấm chăn to ụ sang một bên rồi vươn vai vài cái cho tỉnh ngủ hẳn. Khẽ nhìn đồng hồ , nó nghĩ “ Mới 5h, dậy sớm chạy bộ thôi “. Thế là, bạn nữ nào đó, nhanh chóng đánh răng rửa mặt, thay đồ được xếp ngay ngắn trong tủ và nhanh chóng xuống nhà mang giày chạy bộ.

Mặt trời vẫn chưa ló dạng, cảnh vật xung quanh khá yên tĩnh, thỉnh thoảng chỉ có vài người cũng dậy_sớm_tập_thể_dục giống nó đi qua đi lại. Nó căng ngực hít một hơi đầy không khí trong lành rồi đôi chân bắt đầu chuyển động. Bạn nữ ấy nhanh chóng chạy vòng quanh khu biệt thự cao cấp mà quan sát

Chạy một hồi đã thấm mệt, nó dừng chân tại một gốc cây trước sân một căn biệt thự màu xanh lá mạ, có tường rào to đồ sộ. Wao... đẹp đấy! Bỗng nhiên, cánh cổng to lớn bật mở, từ bên trong, một chàng trai dẫn chiếc Aprilia RSV4 R APRC ABS (tên dài như qui ><) đi ra, thoát nhìn nó suýt buột miệng mà kêu lên rằng “ Anh Henlen! “

Hên là hai từ đó chưa chui ra khỏi miệng nó mà đi ngao du thiên hạ, nó ngậm mồm lại, núp sau gốc cây quan sát. Anh chàng đó leo lên chiếc sportbike ngồi, cười khẩy nói

- Nhóc! Em nghĩ anh không nhìn ra sao?- tên đó phóng tầm nhìn đi xa xăm

Nó thoáng giật mình, ừ thì nó ko nhìn lầm, ừ thì tên đó là Helen, ừ thì nhà này của Helen. Nhưng nó phải làm gì, chui ra hay núp luôn! Í... chưa chắc cậu ta gọi mình, lỡ cậu ta bị đean rồi sao? (chửi tỉnh quá đấy chửi)

Tên kia vẫn nhếch mép nói

- Còn không mau chui ra. Hay em đợi anh đích thân đến đẩy lùi em ra hả, HyHy ?

- Dạ...- nó chui ra, cuối gằm mặt

- Em đi đâu đây?- Helen đưa tay nâng cằm nó lên, ở góc độ này thì nó nhìn rất dễ thương còn Helen thì rất đẹp trai lãng tử

- Em... chạy bộ... quanh đây thôi- nó lấp bắp

Tình huống này, tư thế này... haizza, nhìn vào dễ hiểu lắm quá nha. Bàn tay của Helen nhẹ nhàng rời khỏi cằm của nó, cậu ta ôn nhu nhìn nó. Quá dễ thương, quá hiền, quá xuất sắc, cậu nhất định sẽ của được nó (mơ à >< no có cửa nhà)

- Nhà anh ở đây, nhà em gần đây không? Hay anh chờ em về cho đỡ mỏi chân?

- Dạ thôi, em tự về được ạ. Không phiền anh đâu- nó xua xua tay

- Vậy anh đi trước nhé- Helen đưa tay xoa đầu nó rồi đội nón bảo hiểm, rồ ga phóng đi

Nó nhanh chóng chạy về nhà, ăn sáng, thay đồng phục vì sắp 6h rồi. Ngắm lại mình trong gương, quần áo chỉnh tề, tóc tai gọn gàng, okay... sẵn sàng đi học! Ôm cặp tung tăng xuống nhà, nó được tài xế đưa đến salong gần đó để nhuộm lại màu tóc đỏ đặc biệt mà nó được thừa hưởng.

Nó ko nhìn lắm chứ, cái tên đang gọi đầu cho khách bên trong là Helen đó hả? Cái này là nó bị ám rồi, tên Helen chết bầm kia! Mi ám ta đến khi nào hả? Nó vào chỗ ngồi, vừa đúng lúc cái tên đó gọi đầu xong, Henlen ung dung ra ngoài làm việc tiếp- nhuộm+gội đầu cho nó. Tên đó đến ngay ghế nó ngồi, bàn tay nhẹ nhàng tuốt sợi thun buộc tóc ra, luồn cả bàn tay mảnh khảnh của cậu vào mà xoa xoa rồi thả cho từng sợi rơi nhẹ lên vai nó

- Quý khách muốn làm gì?- giọng tên ấy nhẹ tênh, cứ như là ko nhìn thấy cái bản mặt nó vậy

- Ồ... anh... anh xả hết... thuốc nhuộm... đen trên... tóc em

- Thế tóc em màu gì mà phải đi nhuộm đen thế? Màu vàng hay màu nâu?- tên nào đó mặt dày vẫn đưa tay vào tóc nó mà xoa xoa rồi thả ra

- Màu...đỏ

- Wao... màu tóc ấn tượng đó. Anh nhớ màu tóc này là màu tóc hiếm, chỉ có từ gia đình họ Âu lớn mạnh thôi mà

- Anh... xả thuốc nhuộm nhanh... em còn đi học

Helen ko nói gì nữa, chăm chú bôi thuốc xả lên tóc nó. Loay hoay một hồi cũng xong, bây giờ đến phân đoạn gội đầu. Nó nằm ngay ngắn cho tên kia gội. Bàn tay cậu ta nhẹ nhàng thoa dầu gội đầu lên tóc nó rồi tạo bọt. Nó nằm im thín thít, đầu óc trống rỗng. Đây là lần đầu tiên nó cho con trai chạm vào tóc nó, đã vậy còn là gội đầu nữa chứ

Helen cầm vòi nước, xịt lên tóc nó. Lốp xả bông trôi đi nhanh chóng, mái tóc đỏ hiện ra trước mắt cậu. Ngồi dậy một cách nhanh chóng, nó được Helen đưa sang vị trí sấy tóc. Chiếc máy sấy tóc được bật lên, phả hơi nóng vào tóc nó. Bàn tay cậu, một lần nữa lại an phận trên tóc nó mà xoa cho mau khô

Từng lọn tóc đỏ bết dính được Helen làm cho khô và bồng bềnh trên vai nó. TADA... thành quả của Helen là một cô gái với mái tóc đỏ mềm như tơ. Nhìn hông ra luôn nha =^~^=

- Bao... nhieu...tiền ạ?- nó dè dặt hỏi

- Free cho cô gái đấy, khi nào thích cứ đến đây. Anh làm free hết cho em- Helen quay sang gương chải lại mái tóc undercut của mình

- Như vậy có... kì ko ạ?

- Ko! Anh đi trước nhé!- tên ấy nhanh chóng khoác balo, chui ra khỏi tiệm làm tóc, leo lên con sportbike phóng đến trường

Nó đứng ngơ ra một lát rồi nâng bước ra khỏi tiệm, đưa tay mở cửa xe

Bạn đang đọc truyện *Nữ Sinh Nhà Nghèo Hay Thiên Kim Tiểu Thu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

Chiếc Buggati Veroy đen đỏ đồ xịch trước cổng làm cho tụi hs hơi chú ý. Không phải tại lần đầu thấy có người đi xe hơi đến trường mà là trường này hs đi bằng những chiếc siêu xe như này đến trường chỉ có 4 người thôi: Pun, Win, Helen và hần.

Tụi fan hằng ngày chờ đợi khoảng khắc những chiếc siêu xe dừng lại trước cổng rồi từng mỹ nam, mỹ nữ bước xuống xe. Ngày nào cũng ra trông ngóng

riết rồi nhớ hết từng chiếc xe một, thuộc sở hữu của ai, hãng gì, đắt tiền đến cỡ nào luôn!!!

Theo như con t/g đi nhiều chiến được biết thì Kelvin là chủ nhân của chiếc siêu xe Icona Vulcano có trị giá 4,5tr USD; Win sở hữu chiếc xế hộp Lamborghini Veneno với trị giá 4tr USD; bé cưng của Helen là Lykan Hypersport với trị giá 3,4tr USD; còn Pun nhà ta chỉ mãi iu em Lamborghini Huracan có giá khoảng 706.000 USD (có vẻ hơi bèo so với mấy anh nhà)

Hôm nay tự đứng ở đầu một chiếc siêu xe đỗ một cách ngon lành trước cổng trường, ko quan tâm sao mà được. Lũ hs bu lại nhòm ngó

Nếu mà chiếc này chờ hs thì:

1. Hs mới chắc luôn, mà hs này gđ chắc cũng giàu sụ mới tậu siêu xe cho con đi học
2. Có một ai đó trong trường này vừa lên đời 1 cách bất bình thường nên tậu ngay chiếc siêu xe này
3. Mấy anh chị mỹ nam/ mỹ nữ trường mình lại nổi hứng tậu một em về "chơi"

Cánh cửa xe bật mở, đôi chân thon dài được bó trong chiếc quần jean đen thò ra. Nó bước ra làm nguyên đám hs ngỡ ngàng.

Mái tóc đỏ bồng bềnh tung bay trong gió, hôm nay nó hơi cá tánh xú: áo thun xám tro, quần jean đen cùng đôi adidas phun sơn, balo khoác hờ một bên, tai cắm earphone.

Phong thái hoàn toàn tự tin, nó đưa tay đóng cửa lại, sải bước dài vào hành lang lên lớp. Bước chân của nó đến đâu, nơi đó mọi người như tan chảy vì vẻ đẹp của mái tóc đỏ rực của nó.

- Chào cô bé tóc đỏ!- tiếng nói ồm ồm từ sau lưng nó vang lên

Trời ạ! Âu Lạc Hy tôi đâu có làm gì anh đâu, sao anh ám tôi hoài vậy, nó thầm trách tên Helen kia sao cứ đi theo nó mãi . Tên Helen đi vòng ra trước nhìn nó

- À... ừm... chuyện... chuyện ban sáng... em... em- nó lúng túng chẳng biết nói sao, tại sao tên này từ sáng đến giờ cứ trưng cái bộ mặt thần nhiên ấy ra mà nhìn nó như chẳng có chuyện gì cả

- Sao? Tóc em nhìn hơi rối, chiều sang salon anh vuốt lại cho. Cơ mà tóc em uốn xoắn nhẹ ở đuôi nhìn sẽ nữ tính hơn, sáng này gấp quá anh làm còn chưa kĩ. Chiều nhớ sang nhé, anh đợi - tên kia vẫn thao thao bất tuyệt mặc kệ nó đang nghệt mặt ra nhìn

- Anh... thật sự... có biết em... là ai... hông vậy?

Đúng rồi, câu hỏi này sẽ xác nhận tất cả mọi thứ từ sáng đến giờ. Tại sao nó không phun câu hỏi này ra sớm hơn chứ!

- Hình như là... hông!!!

Rồi xong! Thì ra tên này chẳng biết nó là ai. Thảo nào từ sáng đến giờ, mặt cậu ta chẳng có tí biểu cảm gì. Í... mà hình như nó hơi sai sai cái gì á ta?!?! Cái mặt tên Helen nhìn rất, rất, rất là... nói sao ta... rất, rất, rất kì+gian+có gì đó hông bình thường

- Haha... em thật sự tin những lời anh nói sao? Ngốc quá cô bé, làm sao anh ko nhìn ra em được- tên ấy phá lên cười như điên dại, cười như chưa bao giờ được cười, cười đến mức nước mắt chảy dài ra vẫn còn cười

Nó vẫn trong trạng thái thể xác ở đây mà hồn đâu mất tiêu ời! Nó nghệt ra một lát rồi mới trở về trạng thái bình thường. Nó nhanh chân chạy vào lớp, tránh xa tên Âm thần (Âm Thần là gì? Âm thần là thần chuyên đi ám người khác í) này càng xa càng tốt. Không nên ở gần tên này, không nên, chắc chắn là không nên. Phải tránh xa tên Âm Thần này ra.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Sinh Nhà Nghèo Hay Thiên Kim Tiểu Thu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15

Nó cong đít chạy nhanh về lớp nhưng hồi ời... ông trời không thương nó tẹo nào. Nó chạm mặt tên Kelvin ngay tại hành lang lớp nó, chỉ là còn mấy bước nữa thôi, nó sẽ có nơi trú ẩn an toàn. Hắn nhìn nó vô cảm rồi lên tiếng:

- Tóc đỏ! Khá thú vị!

Quảng cho nó vài từ chẳng liên quan đến nhau rồi quay lưng đi lên cầu thang. Aishhh... Cái tên lập dị này, rốt cuộc là hắn đang nghĩ cái quái gì trong đầu mà phun ra mấy từ vốn dĩ chẳng liên quan tạo nên rồi lại xách đi bỏ đi chứ. Hôm nay nó còn phải chịu bao nhiêu khó khăn, gian khổ với mái tóc đồ rục này thế!!! Thật là muốn điên đầu mà! >

Bạn đang đọc truyện *Nữ Sinh Nhà Nghèo Hay Thiên Kim Tiểu Thu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16

Một buổi sáng trong veo, yên bình nhưng đã không còn yên bình được bao nhiêu lâu khi sự việc ấy (đứa nào hông nhớ thì lật lại chap trước xem, đến ta còn không nhớ nữa là...), khi sự việc ấy xuất hiện tại hành lang trường Goldenstar.

Khoảng cách mà nó cảm nhận được nhịp tim của nó và tên lập dị kia hòa vào 1 nhịp đập, nó nhắm mắt, cơ thể không thể làm gì hơn trong khi nó đang gần kề việc sắp bị tên lập dị cướp mất firstkiss của nó

Why? *gào thét* Tại sao chứ? Tại sao nó không thể tung một đòn vào ngay bản mặt của hắn chứ? Nó thật muốn giết chính bản thân nó quá đi!!!

Đúng lúc ấy, Win cùng tên Âm thần đi dạo, thấy bu đồng tưởng gì hay ho liền chen vào, gặp ngay cảnh mà mình-không-hề-muốn-xem-một-tí-nào

Win rất buồn và có đôi chút giận dữ, tại sao Win không phải là người có được firstkiss của nó chứ? Mặt tên Helen rất chi là nhón nhơ, nhìn cứ như là chuyện này rất bình thường, ghen tuông làm cái méo gì (của gái mà như vậy đấy -_-)

- Con chó... này...- Pun vừa chạy vừa la, nhưng chưa được nửa câu thì nuốt ngược trở vào

Nhờ câu nói ấy đã thức tỉnh nó, vội vàng lấy hai tay chống lên bờ ngực rắn chắc của hắn mà đứng dậy. Phải lại cái váy vì sự cố ban nãy mà nhăn nhúm, nó kéo nhỏ nhanh chóng rời khỏi hiện trường

- Giải tán hết đi!- Win dùng giọng điệu khó chịu nói với mọi người

- Ghen...- hắn cười khẩy, sai chân đi về phía căn tin

Win cũng đi nhanh xuống căn tin, tên kia ung dung đi theo (anh làm nền rất đẹp Helen à, có ai này giờ để ý đến anh hông dạ?)

Sự xuất hiện của 3 nam thần làm tụi fangirl nháo nhào cả lên, theo thứ tự thì tụi mê zai được chiêm ngưỡng Kelvin đầu tiên, sau đó là Win và cuối cùng là Helen. Tên lập dị đi ra sau lưng nó, cuối xuống ghé sát vào tai nó thì thầm

- Rất thơm, rất mềm, tôi rất thích!

- ... *đơ* + *đỏ mặt*

Cái tên dâm dê, biến thái, đồi trụy này, hắn đang nói cái gì chứ? Cái gì mà thơm? Cái gì mà mềm? Lại còn bảo rất thích nữa chứ! Muốn ăn đấm vào mồm à?

Lại một lần nữa nó tẩu thoát khỏi hiện trường nhanh như cắt. Haizz... nó không muốn làm người nổi tiếng đâu nha! Ô tô kê!

- Gì vậy má? Wé.... tao vẫn chưa được ăn mà, oaoa >

Bạn đang đọc truyện *Nữ Sinh Nhà Nghèo Hay Thiên Kim Tiểu Thu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Mốt đi biển mặc cho tôi ngắm!

Sau khi tụi nó đã yên vị vào chỗ thì cô chủ nhiệm bước vào, sau khi làm nhảm về tình hình lớp, bà cô bảo có chuyện cực kì hay ho muốn thông báo với mọi người. Tụi bà tám, ông tám bắt đầu bàn tán xôn xao

- Cuối tuần sau, trường chúng ta sẽ tổ chức đi du lịch biển 3 ngày, 2 đêm nha mấy em...

Chưa nói xong thì bị tụi hs chen vào

- Oa.... thích nha! Cô ơi biển nào vậy cô?

- I love biển!!! Hú hú!!!

- Thích quá! Sắp được quây cùng đồng bọn rồi

- bla... bla...

- IM LẶNG!!! NÓI NỮA LÀ TUI ĐẸP NGHĨ, KHÔNG CÓ ĐI ĐÁU HẾT!!!!- sự bùng nổ của bà cô

Cả lớp nhanh chóng im lặng, bà cô tăng hắng vài cái rồi nói tiếp

- Các em muốn ngồi với ai, đăng kí với cô trước. Đến lúc lên xe đừng có mà bảo rằng không thích ngồi với người này, ghét ngồi với người kia, thích ngồi cạnh anh nọ là tui đá xuống xe luôn. Tập trung tại trường vào lúc 11h khuya, 12h chúng ta xuất phát. Nhớ soạn đồ đạc, tiền bạc, các thứ đầy đủ. AI ĐẾN TRỄ THÌ SAO MẤY ĐÚA???

- BỎ NÓ LUÔN CÔ OI!!!!- Lũ hs đồng thanh hét lên

- Thôi, chúng ta vào tiết học. Trễ giờ, trễ giờ!

Tụi nó vào học tiết mới với tâm trạng vui vẻ. Trong lúc cô đang thao thao bất tuyệt thì ở dưới lớp, tụi con gái thì bàn tán rằng hôm đó nên mặc gì cho thật đẹp, makeup ra làm sao, nên đem theo những gì.

Tụi con trai thì hùng hổ bảo rằng hôm đó phải phô ra sự menly của mình, khoe body của mình ra cho mấy em gái thấy (body cái quần què! ba hotboy đẹp trai 6 múi còn chưa khoe thì tụi này làm sao có cửa mà đòi khoe)

Hết buổi tụi nó bu lấy bà cô đăng kí này nọ, nói chung là um xùm cả một góc lớp. Nó thu dọn cặp sách ra về, Pun nhanh chóng chạy biến đi bảo có chuyện. Ở thì chuyện của nhỏ là đi sắm đồ, sắm phụ kiện và làm đẹp

Nó lững thững đi ra công, đụng ngay khuôn mặt lạnh băng nhưng trêu mến của hần. Hần hất cằm, bảo nó

- Lên xe!

- Tại sao tôi phải nghe lời anh?

- Vậy chúng ta bàn chuyện riêng của em và tôi tại đây luôn nhé- hần cố nói thật lớn, cốt chỉ để tụi nhiều chuyện nghe thấy

Y như rằng, mọi người từ nam đến nữ đến gay đến less quay sang nhìn nó chăm chăm, tai thì dỏng lên hết cỡ. Nó bối rối, ngay lập tức đẩy hần ra và chui vào xe, hần cười khê rồi đi vòng sang bên kia. Chiếc xe rò ga phóng đi

- Chờ tôi đi đâu đấy?- nó quay sang nhìn con người đang tùm tùm cười kia mà thầm nghĩ “ Hần bị đean đó! Đean chắc luôn! “

- Đem đi bán!- hần đáp tỉnh rụi, sau đó còn quay sang ngắm xem nó phản ứng như thế nào

- Mớ? Anh khùng hả? Tôi nói cho anh biết anh mà bán tôi, anh không thể sống sót trên cõi đời này nữa đâu!

- Ông nội nuôi của tôi chắc không nỡ giết chồng tương của cháu gái cưng của mình đâu

- Anh nói lằng ngoằng gì thế?

- Từ từ thì em sẽ hiểu- hần dứt lời thì chiếc xe đỗ xích tại một shop khá to bán cái mà... e hèm... cái mà bị gọi là thiếu vải í.... khụ khụ... nói thẳng ra là shop bán bikini-đồ đi biển- kem chống nắng các loại (nhưng bikini vẫn là chính *khử khử*)

Nó xám mặt nhìn hần, hận không thể xé tên này ra 1001 mảnh (tại hần đồ sộ... à ta nhầm... bị quá... lại nhầm... tại hần lực lưỡng, to con, cao hơn nó). Hần nhe răng mà nhìn nó

- Sao còn không vào?

- Anh... anh... nghĩ sao mà đưa tui tới đây?

- Đưa em đi mua bikini, mốt đi biển mặc cho tôi ngắm!

- Ngắm, ngắm cái *beep*!

- Một là em ngoan ngoãn tự đi chọn bikini, tự thay. Hai là tôi bắt buộc phải bế em vào trong đây, tự chọn cho em một bộ thật sexy, rồi tự thay cho em..

Nó nhanh chân chạy vào shop, tên nào đó cũng thông dong đi theo. Hắn vừa ló đầu vào khu trưng bày các bộ bikini thì bị nó đập phăng ra ngoài, nó đang hai tay ra chắn cửa, hùng hổ bảo

- Anh ngoan ngoãn ngồi ở đây đợi, không thì đừng trách sao tui bạo lực. Nghe chưa?

- Okay- tựa lưng vào cái sofa, hắn phẩy tay bảo

Nó quay lại với chị chủ shop, chị ấy nhanh chóng dắt nó đi xem các kiểu bikini đang hot hiện nay. Cảm lấy một bộ bikini hai dây chéo màu đen-xanh lá đưa cho nó. Nó xoay đi, xoay lại bộ bikini rồi bảo

- Có hở quá không chị? Em không quen mặc mấy cái này

- Bộ này là kín rồi em, áo tắm mà... phải như vậy mới hot. Đầu... em mặc vào chị xem cái nào?- chị xua nhanh nó vào phòng thay đồ

Một lát sau, nó rút rờ mở cửa ra. Bộ bikini ôm lấy từng đường cong cơ thể nó. Body nó rất chuẩn, ba vòng đều ra đấy. Nước da trắng hồng làm cho chị chủ phải xuýt xoa

- Wao... em mặc nhìn hợp lắm nha

Hắn ló đầu vào xem, lại được chiêm ngưỡng nguyên một mỹ nữ, cơ thể trắng ngần đang rút rờ trong bộ bikini. Người hắn chợt nóng lên. Hắn phải kiềm chế a~ !

Nó vừa vặn quay ra, nhìn thấy bản mặt biến thái ấy đang lom lom nhìn từ trên xuống dưới, từ trong ra ngoài cái cơ thể trắng ngần của nó. Và sau đó... hắn bị cho ăn giầy vào đầu kèm theo một tràng mắng mỏ của nó

- Cái tên biến thái, đòi truy, vô duyên nhà anh! Tôi bảo anh ngồi ở ngoài kia đợi sao còn lì lợm chui vào đây! Biến cho tui! bla... bla...

- Haha, hai đứa cãi nhau cho lắm vào rồi yêu nhau lúc nào không hay luôn cho coi- chị chủ khúc khích cười bảo (em thích chị rồi nha >

- Em mà thêm yêu cái tên bệnh hoạn ấy á! Cho không cũng hông thêm!

- Rồi em sẽ tự động yêu tên-bệnh-hoạn này nhanh thôi- hắn từ ngoài nói vọng vào (ảo tưởng quá đấy anh ạ - _”)

Nó chui lại vào phòng thay đồ, khoác trở lại cái áo thun iu đầu, nhanh nhẹn đi ra. Đặt cái bộ áo tắm ấy lên bàn tính tiền, nó lục đục moi móc ví tiền thì bị một bàn tay ngăn lại

- Tôi trả! Em ra xe đi

- Anh nghĩ tui không có đủ tiền trả cho cái-thiếu-vải này sao? (à... cái-thiếu-vải! Tên hay thật - _')

Hắn cúi xuống, hôn nhẹ lên mái tóc đỏ hung của nó, ôn nhu đáp

- Ngoan nào! Em ra xe đi, tôi trả! (thấy giống đồ cún cưng hơn là đồ người >

- Hừ...hừ... anh dám!- nó hậm hực bỏ ra ngoài

_____ Ta là đây phân cách “ Buổi tiệc ra mắt “ _____

Tối Chủ Nhật đẹp trời, Biệt thự Âu Gia tập nập người ra người vào, chả là hôm nay, ông nó sẽ mở một buổi tiệc “nhỏ” để giới thiệu nó với các thương gia.

Thông thường thì các cô gái sẽ mặc đầm dự hội, xúng xính hoa hòe các thứ nhưng vấn đề là nó không hề ưa mấy cái đầm to, vướng víu, khó khăn để bung xoã ấy.

Nó chỉ mặc mỗi áo sơ mi đen với quần thun trắng, chạy lăng xăng đi khắp nhà phụ trang trí bàn ăn, mặc dù bị người làm trong nhà xua mãi

- Cháu lên phòng thay váy đi, ăn mặc như vậy sẽ chẳng ai tin con là cháu của ông Âu chủ tịch này đâu nhé- ông nó chau mày nhìn đứa cháu gái cưng

- No... mặc cái đó vương chân lắm ông

- Thế cháu định mặc như vậy ra mắt mọi người à. Hôm nay anh họ cháu từ Nhật sẽ về đấy

- Anh họ? Thôi không xong rồi, không thể ra mắt anh họ như thế này được. Ông chờ con tí nhá, nhanh thôi!

Nó chạy vèo lên lầu thay váy, makeup rồi đi chậm chậm xuống nhà (còn chạy được mới hay). Ông nó ngồi đối diện với chàng trai có mái tóc trắng,

Hôm nay là ngày đi chơi biển của nó với con bạn chí cốt nên nó không tài nào ngủ được, quyết định lôi mền, gối xuống phòng khách thức xem phim Hàn.

Sau khi đã chuẩn bị sẵn lương khô, nó quần chần sẵn sàng xem phim thì chuông cửa vang lên, bức bối hất chần ra, nó ra mở cửa thì thấy hần mặc áo thun đen với quần cộc đang nhịp chân nhìn nó

- Anh tới nhà tui nữa đêm nữa hôm làm gì thế?

- Thấy cũng 9h30 rồi mà em không chịu đi ngủ nên tôi sang dỗ em ngủ (như soái ca vậy ba!)-hần thản nhiên đi vào phòng khách, thả cái thân hình 1m80 của hần lên sofa nhà nó

- Ai mượn? Không ở nhà ngủ, chạy sang đây làm gì? Anh dư năng lượng quá ha!

- Thật ra không có tồn tí năng lượng nào đâu. Nhà tôi kể nhà em mà

- Thế méo nào?!?! Thấy kệ anh! Tui không quan tâm

Nó quần chần xem phim, hần nhanh chóng chui xuống nằm cạnh nó, vòng tay sang ôm lấy cái cuộn shushi bé nhỏ kia vào lòng. Nó mặc kệ, vẫn nằm im xem phim. Hai người- một nam ôm một nữ xem phim, thật là lãng mạn quá đi. Nhưng, kẻ thứ ba nhanh chóng xuất hiện. Kio lê đôi dép lười loẹt xoẹt xuống cầu thang, vừa đi vừa ngáp

- Không biết trong tủ lạnh còn gì bỏ vô họng nhai được không nữa? (ót á anh. ăn đi, ngon lắm)

Nó nghe tiếng Kio trên hành lang lầu 1 liền cựa quậy nhưng hần ôm nó chặt quá, không tài nào thoát ra được. Kio đi ngang qua phòng khách, thấy cảnh tình tứ ấy, rồi lại thấy nó bối rối cố thoát ra khỏi vòng tay hần

- Cố lên nhé!- Kio mở tủ lạnh, lấy chai sữa ra và bảo

- Cố lên cái đầu anh í! Không giúp thì thôi nha! - nó la lối

- Anh đâu có nói nhóc, anh bảo thằng em trai của anh kìa! Cố lên nhé bro! Anh ủng hộ!- Kio xách chai sữa về phòng

- Em biết mà bro- hần vui vẻ đáp

Nó sau khi đã thoát ra khỏi vòng tay của hần liền tìm lấy điện thoại tám với Pun, trực tiếp đem hần quảng sang một xó. Hần đứng dậy, quay gót ra mở cửa. Tưởng hần giận vì bị nó bơ, nó rồi rít chạy đến

- A... Đi đâu đấy?

- Thay đồ! Okay?

- Ờ thế thì anh đi đi!- nó xách đít vào xem phim

Một lát sau hần trở lại với áo somi đen, quần jean trắng. Thật trùng hợp rằng nó cũng áo somi đen, quần jean trắng. Hình như là vô tình nhưng hữu ý muốn diện đồ cặp với nó. Cái tên Kelvin này đúng là lắm trò. Tự nhiên như ở nhà, hần đi thẳng vào trong, vớ lấy đồng hành lí của nó đem ra ngoài

- Ê ê, đồ tui mà. Anh đem đi đâu vậy? Trả tui!

- 10h45 rồi, có đi không thì bảo?

- Ờ, mà hành lí của anh đâu?

Hần cuối xuống, hôn lên đỉnh đầu nó. Mặc dù đã bị hần hôn (...lên đầu) một lần nhưng nó vẫn cảm thấy mặt mình nóng ran, tim đập liên hồi mỗi khi hần và nó ở cự li gần như thế này

- Lắm chuyện quá bé cưng! Ngoan nào, tôi thương! (đệt mịa.... sến súa! ta thật sến súa khi viết ra mấy dòng này - _ -)

-...

Tâm hồn của nó vẫn còn lơ lửng ở nơi nào đó, hần phì cười xoa đầu nó, kéo nó lên xe rồi rồ ga phóng đi. Lúc cả hai đến nơi thì học sinh đã đến đứng đợi đầy sân. Nó quay trái quay phải tìm con bạn, hần lúi húi kéo hành lí của nó và hần đặt cạnh chân nó

- Pun! Pun ơi ơi!- nó quơ tay loạn xạ, hồng gây chú ý với cái con người đang cắm mặt vào điện thoại ở cái ghế đá đằng xa

Pun ngẩng đầu lên, nhìn dáo dác xung quanh rồi lại cắm mặt vào điện thoại. Nó tức đến xi khói thì lúc đó, cô “ trông trẻ “ (GV quản lí ấy mà) cầm loa, tập trung tụi tăng động lớp nó vào ngay chỗ xe Vip. Sau khi thông báo các hoạt động, các qui định, tụi nó lục tục lên xe. Mỗi một tiếng sau, tụi nó mới ngồi yên vào vị trí của mình. Một đứa trong đám đứng lên hét to

- TỐI LUÔN BÁC TÀI ƠI! XỎA ĐÊ... EM CHỊU HẾT NỖI RỒI!

Xe bắt đầu lăn bánh, chạy ra đường cao tốc, tiến thẳng ra biển. Vị trí ngồi trên được sắp xếp như sau: Nó ngồi cạnh hần, Win ngồi cạnh Helen, Pun ngồi

- Kinh thế! Mày còn hỏi nữa... dĩ nhiên là có rồi!- Pun hùa theo làm cả lũ sau lưng cười vang lên
- Ôi! Thế hai anh yêu nhau từ bao giờ, không công khai em mừng!- nữ sinh 1
- Em mới 17t thôi mà hai anh đóng phim 18t rồi! Hại mắt trẻ thơ quá!-nữ sinh 2

Nó kéo Pun lên đi, hai nạn nhân bị nó hại liền đuổi theo đến tận ô. Nói chung là tình hình rất “quang mang“, mà người ta nói cái gì khó thì cho qua đi ha! Sau khi đã thoát khỏi nanh vuốt của hai tên dean xổng chuông, nó ngã phịch xuống chiếc giường kingsize trong phòng hai đứa. Thở hồng hộc như con chó già, nó kêu Pun bảo

- Này... học học... nhìn hai thằng cha đó như vậy mà... học học... chạy lẹ thấy bà luôn
- Oh baby say cheese!

Bên kia giường, Pun dường như không hề quan tâm đến lời nói của nó, cầm gậy tự sướng giờ qua giờ lại, miệng thì hết cười toe tét, rồi lại chu mỏ. Cái con nhỏ này, rốt cuộc Pun nó có xem mình còn tồn tại không ấy nhờ??? Bực bội, nó đứng dậy đá vào mông con bạn một cái, tìm cái-thiếu-vải, nhanh chóng chui vào nhà tắm trước khi Pun phang cái remote vào đầu nó.

Mãi một lúc sau, nó với Pun mới có mặt tại bãi biển. Nó dang tay, tận hưởng làn gió biển. Gió biển man mát, lại mang theo dư vị mặn mà của biển. Nắng và gió quyện vào nhau, cộng thêm màu xanh rì của biển cả và bãi cát trắng chạy xa tít. Tất cả tạo thành một bức tranh sống động. E... hèm, quay lại nó nhé! Ta lang man quá thể rồi.

Nó quẹo rữ trong bộ bikini hai dây chéo mà hần mua cho nó, Pun nhẹ nhàng với áo tắm xếp thành tầng, quần bó ngắn. Hai đứa nó xuất hiện là trai trên bãi biển xịt máu, chết ngất. Và trong đó không ngoại trừ tụi hần và Kio

Hai đứa chạy ào ra biển chụp hình thì một trái bóng từ đâu bay đến, đập mạnh vào bên thái dương phải của nó. Do lực khá mạnh nên làm nó choáng váng rồi ngã khụy xuống. Ngay lập tức, ba giọng nói vang lên

- Thằng nào???

Trong đám chơi đang khúm núm ngay cạnh lưới bóng chuyền, một thằng nhóc mặt bún ra sữa cuối mặt đi ra. Hai tay thằng nhóc run run, hết đan vào nhau lại buông. Cũng phải thôi, đứng trước mặt nó là ba người con trai đang hầm hầm sát khí: một người là giám đốc trẻ, cơ man sau này sẽ trở thành một vị chủ tịch- Kio ; một người là con của chủ tịch trường, khét tiếng tàn nhẫn, ghét ai là đuổi - Kelvin; người kia tuy hiền nhưng khi máu lạnh trời dậy thì giết người là chuyện nhỏ- Win

- Anh nói nhóc nghe nhá! Biển là nơi công cộng, anh không cấm nhóc chơi bóng chuyền.... nhưng.. chơi bóng chuyền thì làm ơn nhìn xung quanh vài cái. Trúng vào đầu người khác rồi sao!

- Em... em... xin lỗi anh! Em xin lỗi chị!- thằng nhóc cúi gập người xin lỗi lia lịa

- Cái đám tụi bây không có mắt sao? Đánh trái bóng bay vào đầu người ta rồi đây này!- Win hầm hầm nhìn tụi chơi chơi

- Em xin lỗi anh! Em biết lỗi rồi ạ!

- Tên? Lớp?- Kelvin vô cảm nhìn thằng nhóc, nhân thần băng lãnh đến tề người

- Anh... anh...em... không có ý đầu anh.... Anh đừng đuổi học em.. Anh ơi!- thằng nhóc lay tay hần, van nài

- Mẹ kiếp! Buông tao ra! Tao hỏi mày tên gì? Lớp mấy?- Kelvin hất tay thằng nhóc

- Dạ... em... em là Luru Gia Kỳ ạ! Lớp... lớp 10a7 ạ!

- Luru Gia Kỳ! 10a7! Đuổi!- hần móc đt ra, gọi cho ai đó

Xong xuôi, hần bỏ đi, Win-Kio chạy đến hỏi han nó vài câu. Thằng nhóc ấy đứng như trời trồng nhìn nó, đáy mắt hần lên nỗi tuyệt vọng

- Nhóc/em có sao không?- cả hai đồng thanh

- Đau tí thôi, không sao đâu. Hai anh đi phụ mọi người tổ chức trò chơi đi-nó cười nhẹ

- Vậy anh đi nhé!- đồng thanh tập 2

Chờ cho hai con người ấy khuất dạng, thằng nhóc mới chạy đến van xin nó

- Chị ơi... hic...hic... em... em không cố ý đâu! Chị cho em xin lỗi... hic...hic...Ba em khó lắm... em mà bị đuổi học... hic hic... chắc ba em ... đánh em chết chị ơi...! Chị giúp em với! Em... em...hic hic hic...- thằng nhóc ngược khuôn mặt đầm đìa nước mắt lên nhìn nó

- Tội bé quá! Đề chị tìm tên lập dị ấy, nói giúp em nhé! Ngoan nè, đừng khóc nữa- nó xoa đầu Gia Kỳ

Hắn đang ngồi trên bãi sỏi, hai tay chống ra sau, ngửa cổ tận hưởng làn gió biển thổi vào người làm cái áo somi khoác hờ của hắn bay ra sau, lộ ra cơ bụng 6 múi vạm vỡ. Tụi hám trai đứng gần đấy coi như mất máu chết hết. Nó chạy đến ngồi cạnh hắn, chọt chọt vào tay hắn bảo

- Này! Chuyện ban nãy... đừng đui học thằng nhóc ấy có được không *chóp chóp*?

- Chuyện đó à? Tôi sang phòng anh! Phòng VIP tầng 28

- Nếu tôi sang, anh nhất định không được đui học thằng bé nhá!

- Này bro, khiên phụ anh cái bàn ra ngoài với!- Kio chen ngang, lôi hắn vào trong

Lớp nó chơi trò chơi trên biển mãi cũng chán, liền kéo nhau ào xuống biển tát nước lung tung. Trong đó, nó, Pun với Kio là tăng động nhất. Sau một hồi ngâm nước đã đời, tụi lớp nó mới chịu kéo nhau về khách sạn

~~~~~Buổi tối hôm đó~~~~~ WARNING 16+

Nó sửa soạn lên phòng hắn. Chui nhanh vào trong thang máy, nó đưa tay nhấn nút lên tầng 28. Thang máy mới lên đến tầng 18 thì cửa thang máy mở ra. Một thằng con trai cao gầy, mặc áo ba lỗ với quần short bước vào. Tên đó ngấm nó một lượt rồi khẽ nuốt nước bọt, tiến lại gần nó vào góc thang máy. Vừa vuốt ve mặt nó, vừa hỏi

- Đi đâu vậy cưng? Xinh quá hà!

- Em về nhà má anh á!- nó thản nhiên đáp lại

- O.... về nhà má anh chi vậy?- tên đó hơi khựng lại

- Để em nói má anh nhốt anh vô chuồng chứ thả anh ở ngoài, anh quấy rối xã hội quá!

Vừa vặn nói xong thì thang máy mở cửa, nó đẩy tên đó ra, đi tìm phòng hắn. Dừng chân ngay tại cánh cửa có chữ VIP dát vàng nổi bật, nó đưa tay gõ cửa. Mãi một lúc sau, mới có người ra mở. Cánh cửa bật mở, tầm nhìn nó bị cuốn vào body 6 múi còn ướt nước của hắn. Hiện tại hắn đang bán khoả thân, hắn chỉ quần có cái khăn xám tro ngang hông, nước từ tóc hắn rỉ xuống bờ ngực sấn chắc rồi từ từ lặn xuống vùng bụng 6 múi. Hắn hất cằm, kêu nó vào trong. Nó ngờ nghệch đi vào trong. Nó thấy tóc hắn ướt nhẹp liền nổi lòng từ bi, giặt cái khăn tắm... trên tay hắn ra (ệt... giặt cái khăn ở dưới là hơi một nha)

- Ngồi xuống tui lau tóc cho, tóc ướt sẽ bệnh đấy!

Hắn cũng ngoan ngoãn ngồi xuống giường, nó tiến sát lại, hai tay cầm khăn chuyên tâm lau tóc. Cái tư thế này, khuôn mặt điển trai ấy đang gần sát ngực nó, chỉ cần một chuyển động mạnh liền có thể trực tiếp áp mặt vào đấy. Người hắn nhen nhóm dục hoà, hơi thở hắn nóng ầm phả vào ngực nó làm nó khẽ rùng mình.

Nhận thức được không khí ám muội hiện tại, nó dừng ngay việc lau tóc, có ý muốn nhích ra một tí. Hắn lại còn không biết mà vòng tay ôm lấy eo nó, kéo nó áp sát vào người hắn. Rồi chuyện gì đến sẽ đến, khuôn mặt phong lưu ấy, đôi môi mỏng bạc tình ấy đương nhiên trực tiếp chạm vào ngực nó. Nó đỏ mặt, bối rối rít lên

- Kelvin, anh làm gì vậy?

- Giữ yên nào!... Dễ chịu lắm!...

Cánh cửa lại một lần nữa bật mở, Kio la lối, xộc vào phòng hắn, được hai bước thì dừng lại và... cười trù

- KELVIN, CHO ANH mượn..... à....à... anh định hỏi mượn... cái headphone, hi hi

Nó thấy Kio, mặt đỏ nây lại càng đỏ hơn, vội lấy tay đẩy đầu hắn ra. Nhưng hắn nào ngu xuẩn mà bỏ qua cơ hội này. Nghĩ thế, hắn lại kèm chặt hơn, thậm chí còn hôn lên ngực nó vài cái như đánh dấu chủ quyền, xong xuôi, hắn mới trả lời

- Headphone à, hình như ở trên bàn ấy!

- Bro! Anh tự hào về chú!- nói xong liền chui nhanh ra khỏi phòng

- Ban... ban.. nãy có... Kio đó...! Aishh... Kì này.... ông đồn cho ban khách sạn... á huhu... tại anh đó!- nó lấp bắp trách mắng hắn

- Em làm gì ghê thế! Anh với em có làm 'chuyện ấy' đâu mà sợ!

- Chuyện ấy là chuyện gì?- ngây thơ hỏi lại

Hắn không nói không rằng, xoay nó đè xuống giường. Người hắn càng ngày càng nóng lên, giọng lại hơi khàn hơn lúc trước. Áp cánh môi mỏng của mình xuống môi nó, một mùi vị ngọt ngào nằm nơi đôi môi hồng , căng mọng của nó làm hắn chỉ muốn chiếm hữu toàn bộ nó. Hắn mút mát môi nó, len lỏi vào

trong khoang miệng nó mà khuấy đảo. Mỗi hán đi chuyển xuống vùng cổ nó, để lại vài dấu đỏ ửng. Nó cuống thờ gấp nằm dưới hán, nhưng lí trí vẫn không cho phép nó tiếp tục nằm yên. Giọng nó lồm bồm giữa hơi thở dồn dập

- Em... chưa..... đủ tuổi!

Hán sực tỉnh, vội vàng ngồi dậy

- Anh xin lỗi, em về đi!

- Ừm...- nó mở hồ mở cửa ra về

Bạn đang đọc truyện *Nữ Sinh Nhà Nghèo Hay Thiên Kim Tiểu Thu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

~~~~~Ngày hôm sau~~~~~

Hôm nay, tụi nó quyết định kéo nhau đi cắm trại ở dãy núi cách bãi biển tụi nó ở khá xa, vì nơi đó ít người, hoang vu, dễ dàng la hét. Sau một hồi chặt vật soạn đồ đạc, tụi nó bắt xe lên đường, cô quản lí cũng đi cùng. Mấy tiếng đồng hồ ngồi mòn mông trên xe, tụi nó đã được thoả sức bay nhảy, đùa giỡn. Dừng lều xong xuôi thì đã gần chiều, tụi nó bày đồ ăn ra thì phát hiện chỉ đem có hai chai nước lọc to, mà lũ tụi nó thì tu nước ừng ực, ko khoan nhượng. Cô quản lí bảo

- Cô nghe nói có một hàng tạp hoá cách đây chừng 10km. Ai tình nguyện đi mua cho lũ trâu nước nhà ta nào!

- Em đi cho cô!- nó nhanh nhẩu giơ tay

- Thêm một bạn nữa đi!-cô lại bảo- À Diệp Băng, em đi cùng nhé!

Cô gái nhuộm tóc highlight màu đen đỏ ngược lên nhìn cô quản lí, cô ta mang một vẻ đẹp sắc sảo, có phần hơi đanh đá. Lê Diệp Băng- cô con gái rượu của tập đoàn Băng Thiên, cô ta theo lớp nó đi cắm trại vì muốn đi cùng với Kelvin. Cô ta cứ bám lấy Kelvin ko ngừng, còn Kelvin thì chỉ biết hậm hực bỏ lơ. Quay lại hiện tại, cô ta đánh một ánh nhìn sắc lẹm về phía nó, à ta luôn nhìn nó như vậy vì nó được hán quan tâm hơn à. Chẳng biết à nghĩ gì, chỉ thấy à nhếch mép một cái rồi bảo

- Ừm, cũng được, em cũng có thứ cần mua!

Nó nhận tiền từ cô quản lí rồi xách giỏ, toan chạy lên xe thì hán từ phía sau, khoác áo vào cho nó, xoa xoa đầu nó

- Ban đêm ở đây lạnh lắm! Mặc thêm vào!

Hán ghé sát tai nó thì thầm, hơi thở nóng ẩm phả vào tai làm nó nhớ lại chuyện tối hôm qua rồi bất giác đỏ mặt. Cái đầu đỏ lẩn ngáy ngáy, nó vùng hán ra, chạy nhanh về phía Diệp Băng và bác tài xế. Ba người lên xe, xuất phát đi mua nước uống cứu vớt lũ trâu nước lớp nó. Xe chạy được tầm 2h thì dừng lại tại một cửa hàng nhỏ. Nó phóng xuống xe, chạy ngay vào cửa hàng chọn nước, đồ dùng cho m.n. Diệp Băng đứng xoay đi, xoay lại trong gian bán snack, xem xét vài cái liền trề môi, ra chiều ko ưng ý. Nó ngược lên hỏi

- Chẳng phải cậu nói có thứ cần mua sao?

- À... tôi lấy hai thứ này- vợ đại trên giá bán vài bịch khoai tây chiên, cô ta quăng cho bác bán hàng

- Cửa con hết tất cả là 150.000đ- bác bán hàng nhìn nó mỉm cười, xong quay sang cô ta liền nghiêm lại- Cửa con là 30.000đ

- Dạ, con gửi bác!- nó đưa tiền bằng hai tay

- Này!- à ta đặt tờ 100.000đ xuống bàn- Khỏi thôi!

- Cảm ơn con nhé!- bác bán hàng tươi cười nhận tiền của nó, quay sang nhặt tờ tiền của à

Nó xách đồ ra xe, đi được nửa chừng bỗngưng đau bụng. Diệp Băng thấy thế, chạy đến xách đùm nó hai bịch đồ

- Hay để tôi xách bịch đồ với túi xách cho cậu! Nhà vệ sinh bên cạnh cửa hàng đây!

- Ờ, ờ... vậy nhờ cậu nhá!- nó ko suy nghĩ, đưa ngay bịch đồ và giỏ cho Diệp Băng rồi lao nhanh vào nhà vệ sinh

À ta nhếch mép đắc thắng, xách đồng hồ linh kinh lên xe. Đóng cửa xe lại, à giục bác tài xé cho xe chạy. Bác tài hơi nghi hoặc, hỏi lại

- Chú nhớ còn một người nữa mà?

- Đủ rồi!- à nói dối một cách tự nhiên

- Chú nhớ vẫn còn mà! Con chắc chứ!

- Đủ rồi ông chú ơi! Nhanh nhanh đi, tôi còn chưa ăn chiều!- à giục bác tài lần nữa. Bác tài cũng ko dám hỏi thêm, sợ đắc tội với tiểu thư Băng Gia. Bác tài cho xe quay về trại.

Tầm 5 phút sau, nó đi ra với cái bụng nhẹ bâng, trước sân ko còn bóng dáng chiếc xe du lịch nhỏ ban nãy, nó dáo dác tìm xung quanh. Quay lại định gọi nhờ điện thoại hàng tạp hoá vì nó ko mang điện thoại trong người, nhưng cửa hàng đã đóng cửa.

Lòng nó dâng lên một cổ sợ hãi, nó đập cửa và miệng ko ngừng gọi to “Bác ơi, mở cửa cho con! Con cần mượn điện thoại bác ơi!” Đáp lại chỉ là sự im lặng và tiếng gió rít qua từng ngọn cây, nghe mà phát run. Nó nhìn xung quanh, thấy đâu đâu cũng là cây là cỏ, chỉ có mỗi con đường nhỏ nằm ngay giữa. Hai bên đường cũng là cây. Hoàn toàn ko có một niềm hi vọng nào cả

Nó tuy mạnh mẽ, gai góc nhưng bây giờ lại cực kì suy sụp, bi quan. Núi non, cây cỏ trùng trùng điệp điệp thế này, làm sao mà nó có thể đi về một mình chứ. Bầu trời đã bắt đầu về chiều, nắng đã nhuộm đỏ cả dãy núi sau lưng nó. Nó hoảng loạn, lần theo con đường cũ mà đi về trong vô cảm.

Nó cứ đi, cứ đi. Mặt trời cũng theo đó mà dần dần chui vào một góc núi mà trốn. Nó càng ngày càng sợ hãi, xung quanh là màn đêm dày đặc, là tiếng lá cây xào xạc, tiếng côn trùng vang bên tai nó, ko thể nghe thấy một âm thanh nào của con người.

Rồi nó vấp phải một khúc gỗ to, đầu gối trượt dài trên nền đường cứng cáp và lạnh lẽo. Đôi chân truyền đến sự đau rát, cộng thêm sự hoảng sợ nó dồn nén từ chiều. Nước mắt nó rơi. Từng vệt mắt theo miệng vết thương, loang ra.

%%%%%% Tại trại lớp nó %%%%%%

Pun chạy sang lều tìm nó, ko thấy bóng dáng con bạn đâu, nhỏ vội nhớ lại. Chạy nhanh sang các lều khác, hi vọng tìm được nó nhưng câu trả lời cũng chỉ là ko. Linh tính mách bảo có chuyện chẳng lành, nhỏ lật đật đi tìm cô QL, bọn hấn. M.n đang tụ tập nướng thịt. Nhỏ lao đến, nước mắt giàn giụa

- Huhu... Âu Lạc Hy... huhu... Lạc Hy...

Nghe Pun khóc nức nở gọi tên nó, Kelvin, Win, Kio liền hỏi tới tấp

- HyHy làm sao hả em? Nói anh nghe!- Kio chau mày

- HyHy bị gì sao? Rốt cuộc là bị gì?- Win hoảng loạn, lắc lắc vai Pun

- Cái con nhóc đó làm sao? Nín khóc nhanh!- Kelvin lạnh lùng nhìn Pun, tìm hấn bỗng đau thắt lại

- Lạc Hy nó...hức hức- Pun nấc lên

- HyHy nó làm sao?- cả ba chàng gào lên

- MÁT TÍCH RỒI..... hức hức...- Pun la lên, nước mắt tuôn ra như suối

M.n bàng hoàng khi nghe Pun nói. Cô QL sau một lúc ngỡ ngàng thì bắt đầu phân công cho m.n túa ra đi tìm nó

- Kio, Pun đi tìm ở sau và xung quanh trại. Helen phụ trách hướng Đông với bạn A, bạn B, bạn C. Kelvin theo cô đi tìm bác tài xế. Còn lại chia ra ba nhóm đi tìm các hướng khác. Nhanh nhanh đi mấy đứa! Trời tối sẽ khó tìm lắm! Cẩn thận, ko được để lạc nhau nữa!

Cả lớp túa nhau ra tìm nó, riêng Diệp Băng ngồi trong lều đắc ý. Hấn và cô quản lí phải chạy đi khắp khu tìm bác tài hỏi chuyện, đồng thời mượn xe đi tìm nó. Win xách chiếc xe đạp địa hình của mình đạp hết tốc lực đi tìm nó. Trong lòng ngập tràn bất an.

>>>>> Ai sẽ tìm được Hy <<<<<<<

Oà... cuối cùng cũng xong! Khoẻ rồi! Sống rồi!

Vote đi nào mấy bạn ciute phomaique

Ta bí ý tưởng cmnr.... (-_-)”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Sinh Nhà Nghèo Hay Thiên Kim Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21

HÌNH Ở TRÊN LÀ WIN NHÁ!

HAIZZ... CHAP NÀY VIẾT NHIỀU VỀ WIN HEN!

DAO NÀY TA BÂN, VỚI CẢ BÍ Ý TƯỢNG CMNR

CÓ LỄ CHAP SAU SẼ RA TRỀ TÍ

2 TUẦN, 3 TUẦN MỚI CÓ CHAP MỚI HEN

Kelvin gần như mất bình tĩnh, hần lao đi khắp nơi tìm bác tài xế mượn xe. Nhưng sự lo lắng ấy lại ko thể hiện trên khuôn mặt hần. Cố giữ cho đầu óc tỉnh táo. Hần bắt đầu giảm tốc độ. Sau một hồi vắt óc, hần nhớ ra rằng

- Đúng rồi, hồi chiều khi đưa Diệp Băng về, bác tài có ghé ngang lều con nói là mai bác ấy có việc nên về xứ lí, bác ấy còn nói là mai muốn đi đâu thì sang lều bác ấy lấy chìa khoá, xe bác ấy vẫn còn đậu trong bãi!

- Vậy thì con đi lấy chìa khoá đi! Nhanh nhanh đi tìm con bé!

Nói xong, hắn liền chạy đi lấy chìa khoá. Mấy nhóm kia đi tìm xung quanh đó, gọi to tên nó. Pun gào thét, khốc nắc trên lưng Kio, lão ta vừa cống nhỏ vừa chép miệng, tự dặn lòng sau này ko được vì một con nhỏ khốc bù lu mà yếu lòng cho con nhỏ ấy leo lên lưng mình để rồi bị hành hạ sắp banh màng nhĩ

Win đạp xe theo con đường mòn, hai bên là hàng cây bị màn đêm nuốt chửng. Lòng anh như lửa đốt. Anh muốn anh là người đầu tiên tìm thấy nó, là người đầu tiên sẽ ôm nó vào lòng để dỗ dành, anh muốn được thấy cái bóng dáng bé nhỏ ấy, anh muốn được lau đi những giọt nước mắt của nó. Anh muốn như thế! Thật sự muốn được như thế (t/g cố viết cho nó bị thương xiu mà sao càng viết càng bực...????).

Ở xa xa, anh thấy một cái bóng nhỏ, ngồi trên đường (sao miêu tả cứ như ma ấy nhợ?). Đạp xe lại gần, tiếng nắc rồ dần, anh thoáng thấy khuôn mặt nó nhờ ánh trăng chiếu xuống. Quảng luôn chiếc xe đạp cụng của mình, Win hét to tên nó “**ÂU LẠC HY** “. Nó ngước lên, mắt nó đầy nước. Qua mảng nước ấy, nó mơ hồ thấy được khuôn mặt ôn nhu của Win . Nó mừng rỡ, nước mắt lại chực trào

Nó lao đến ôm anh, rúc thật sâu vào lòng anh. Nó chịu đựng từ chiều đến giờ là quá đủ, nó cần một vòng tay ấm áp, một bờ ngực rộng lớn ngay bây giờ. Cũng không biết từ khi nào nó trở nên yếu đuối như thế. Win siết chặt eo nó, giọng nói anh đứt quãng

- Đừng...khóc...mà! Có...anh đây... rồi!

- Em..hức... em sợ lắm..

Anh cúi xuống xem vết thương của nó, rút trong túi ra cái khăn tay. Anh cẩn thận vòng chiếc khăn ngay vết xây xát, buộc giữ lại. Ánh đèn xe rọi đến, cả hai ngẩng mặt lên thì thấy Kelvin và cô QL ngồi bên trong xe. Hẳn thấy nó bình an, lòng nhẹ đi rất nhiều. Win giúp nó leo lên xe, chiếc xe nổ máy, trở về trai

Nó leo xuống xe, chọt vật đi vào trong trại. Pun thấy nó liềm lao vào ôm nó sứt mướt đủ kiểu. Kio cũng chạy đến mắng nó mấy câu, miệng thì la mắng nhưng khuôn mặt lộ rõ vẻ an tâm. Mọi người bu lấy nó. Diệp Băng thấy nó chỉ bị thương ở mỗi đầu gối. À muốn hại nó lạc sâu vào rừng, mất tích luôn càng tốt. Giờ nó chỉ bị thương nhẹ, à thật tình không cam lòng

Kelvin đã sớm nhận ra Diệp Băng là cố tình hại nó. Hiện tại thấy à khó chịu nhìn nó, không nói không rằng đi đến lối à vào góc. Băng ngừng khí hân học, hân tra hỏi

- Tại sao cô bỏ Hy ở lại hả?

- Làm gì chứ? Anh đang nói gì thế? - ả nai tơ nhìn hắn

- Cô nên thú thật trước khi tôi phát hiện ra sự thật. Đến lúc đó... cô sẽ ko yên đâu

[illegible]

AGIOO.... CHAP NÀY NGẮN OUÁ!

SAU TẾT TA BÙ CHO NHÉ ^ ^

Chương 22

Nó trở mình trong chăn, cơ thể như mất hết sức lực nhưng mắt không tài nào khép được. Trở mình một lần nữa, nó khó chịu bật dậy. Lòng thầm nghĩ nên đi dạo một tí rồi vào ngủ. Nghĩ là làm, nó trùm áo khoác, chui ra khỏi lều. Gió đêm lạnh thổi vào người nó, xoa xoa hai bàn tay vào nhau, nó chu mỏ thổi. Một bóng dáng to cao ở phía đầu cây cầu hiện ra, nó nhận ra ngay chính là hân. Hân mặc áo khoác mỏng màu đen, đang đứng hứng từng làn gió lạnh. Nói thẳng ra là lão ta đang TẬN HƯỞNG làn gió lạnh teo ấy! Nó chép miệng, nói thầm “Đean! Dean thật mà! Anh ta thật sự có biết lạnh ko vậy”. Nó sai chân đến chỗ cây cầu, đứng cạnh hân

- Không lạnh sao?

- Tôi có thể hiểu là em đang quan tâm tôi không?- hân quay sang nhìn nó

- Đừng có nằm mơ! Phù phù *thổi vào tay*... Lạnh thế mà chịu được!

Thấy khuôn mặt phúng phính của nó đỏ ửng lên vì lạnh, hân chỉ muốn véo má nó một phát. Và trên thực tế, hân đã làm như vậy. Nó cầm lấy tay hân, thích thú reo lên

- Oa... ấm quá! Ấm quá vậy! Ha~ Dễ chịu quá

Nó cầm tay hân, áp thẳng vào hai cái má ửng đỏ của mình. Nhắm mắt tận hưởng cái cảm giác ấm áp lan tràn trên mặt, nó cảm thấy có gì đó hơi kì...ôm...kì ở chỗ... sao môi nó ướt ướt. Mở mắt ra thì thấy khuôn mặt phong lưu, đa tình ấy đang được zoom hết cỡ. Và xin trân trọng thông báo, nó đã bị cưỡng hôn, mắt trắng luôn secondkiss (bé nào còn nhớ firstkiss ở đâu hôn nè?), hô hô. Nhịp tim nó bắt đầu tăng lên. Thừa cơ hội nó há miệng hớp lấy vài ngụm không khí, hân cho lưỡi vào bên trong khoang miệng nó khuấy đảo. Chiếc lưỡi tinh nghịch lướt gang qua vành môi nó, qua hàm răng trắng đều. Hân hút cạn những dư vị ngọt ngào trên bờ môi căng mọng đó. Đến khi nó không còn oxi để thở, hân mới luyến luyến rồi môi nó. Nó thở gấp ra, dựa cả người vào lòng ngực hân. Hai bàn tay vô thức vòng vào thắt lưng hân siết chặt. Có thể coi là nó chủ động ôm trái tim ấy mà! -_-”

-Sao lúc nào, trong tâm trí tôi cũng có hình bóng của em. Khi ăn tôi cũng nghĩ đến em_đồ ham ăn. Khi ngủ, tôi cũng nghĩ đến em_con heo lười. Em có thấy mệt không? Chết tiệt... tôi thích em mất rồi!

-...

Nó tròn xoe mắt nhìn hân. Cảm giác sung sướng đang len lỏi trong tim nó là thế nào chứ. Cái cảm giác khi nghe hân nói hân luôn nhớ nó. Cái cảm giác ấm áp vô tận này. Phải chăng..

Chưa biết phải trả lời thế nào thì ở đâu đó trong bụi rậm vang lên tiếng la. Tiếp nổi tiếng là ấy là hai con người_một trai một gái ngã sõng soài ra đất. Sau cú tiếp đất khá êm ái ấy, Pun hét vào mặt Kio

- Đã bảo anh đừng có dựa tôi mà. Mất thăng bằng ngã đau thấy bà. Tại anh hết đây, đồ đầu trắng!

- Chỉ là dựa nhẹ một tí, ai ngờ em ngã luôn

- Cả cái thân hình 1m82 của anh dựa vào tôi mà bảo là "chỉ dựa nhẹ"

E...hèm, nam chính nữ chính còn sống nha. Hai thánh vào chiếm hết một đoạn rồi đấy. Trả riêng tư lại cho người ta tí đi giờ ạ! Vâng, sau khi bị con t/g đe dọa, hai con người 'có duyên' đấy, kéo nhau về. Nó nhanh chân chuồn khỏi hiện trường. Hân quay qua quay lại mấy cái, thấy nó biệt dạng. Lắc đầu ngao ngán.

- Con nhóc ấy cứ thích đánh bài chuồn lúc nguy cấp

Hân cho hai tay vào túi, thong dong đi về. Miệng lại nở một nụ cười hạnh phúc. Rồi theo đó mà cười khúc khích

XONG! MỊ MUỐN VIẾT TẦM 2000 TỪ NHƯNG MÀ THẤY READER HỎI NÊN CHO RA CHAP MỚI NGẮN TÍ

KHÔNG LIÊN QUAN CƠ MÀ TẾT NAY TA VẪN ĐỦ TIÊU CHUẨN NHẬN LÌ XÌ ĐÓ ^____^

Chương 23

TA NÓI WATTPAD LÀ CÁI *BEEP*!!!!!!

VỪA TỐI QUA, VIẾT MỘT ĐÓNG. SÁNG RA MÉO THẤY GÌ!

KHÔNG LỄ ĐÁP LUÔN CÁI MÁY TÍNH TRỜI!!!!!!!

NÓI CHỨ CŨNG NGỒI ẦM ỨC VIẾT LẠI T_T

Sau những ngày vui đùa ở biển, tụi nó lại trở về với đồng bài tập, bài học. Nó vui đầu vào đồng bài vở trên bàn. Chán nản ôm đầu than thở

- No..... Mị muốn được quây! Mị muốn đi chơi!

- Ngưng than thở đi mụ kia! Ta mới là người khổ đây này

- Sao thế? Lão già ấy vẫn bám theo mị sao?

- Chứ gì nữa? Haizzz... Mị đi mà xích cái lão Kio ấy vào chuồng đi nhá- Pun lấy tay chỉ vào mặt nó- Suốt ngày lẻo đẻo theo ta! Ta sắp phát điên lên rồi!

- TRẬT TỤ!!!- tiếng la 'oanh vàng' của bà cô làm tụi nó suýt tí nữa rơi tìm ra ngoài

Nhanh chóng, tụi nó giờ sách ra. Chăm chú làm bài tập

..... Ra về

Nó quai cặp ra về, chân vừa chạm đến mép cửa liền bị một đám 'con gố' chặn lại. Và con nhỏ cầm đầu, không ai khác chính là Diệp Băng. À ta vênh vào nhìn nó

- Mà định đi đâu hả?

- Tránh ra dùm!

- Tao cấm mày! Không được tới gần Bạch Bối Phong của tao nữa!

- BẠCH.BỐI.PHONG.CỦA.CÔ? Nếu mà Kelvin là của cô thì cô nên coi lại xem mình giữ trai kiểu gì mà để trai theo đứa khác, okay? Mà nếu không phải đồ của cô thì đừng có cố mà giữ. Sau này cũng thuộc về người khác thôi!

- Mày! Cái con *beep* này!

- Bậy nha! Tôi có tên đảng hoàng. Chứ tôi không phải là con *beep* nào đó như cô nói

- Vừa lùn vừa xấu, body chẳng chuẩn như tao, đã vậy còn bày đặt lên mặt ra vẻ với tao hả?

- Chuyện gì?

Một giọng nói trầm ấm vang lên. Nó nghe qua cũng biết chủ nhân của giọng nói kia là ai. Okay, người ấy chính là trọng tâm của cuộc tranh cãi này. Kelvin lia mắt qua Diệp Băng, rồi sang đám lũ nhố đàng sau, cuối cùng dừng tại nó. À ta vừa thấy hấn, lập tức từ một con cáo hung hăng thành một con mèo nhỏ chạy đến bám lấy tay hấn

- Đúng là con nhóc ấy lùn!

Nó tròn trĩnh mắt, mồm há ra

- Body lại không chuẩn!

Nó hóa đá

- Lại còn ngốc nghếch!

Nó vỡ vụn thành cát bụi

- Đã vậy còn thích tỏ ra mình hay!

Nó bị gió cuốn bay cao, bay xa và bay luôn

- Nhưng tôi lại đi yêu nhưng cái khuyết điểm ấy!

À ta đang cười đắc ý nghe vậy thì khựng lại rồi từ từ tắt ngóm. Một cảm giác ấm áp len lỏi vào tim nó. Hấn gỡ hai cái tua mực đang quấn lấy tay mình ra. Bước đến và ôm nó vào lòng. À ta giận đến tím mặt, dùng dằng bỏ về

- Mồm mép khiếp thế!

- Bị lây!

- Ai lây?

- Pun nè, Kio già nè và Kelvin nhà mi nè!

- Anh không có!

- Này này, buông ra đi! Đừng có ghìen!

Nó cong mông bỏ chạy. Hấn nhìn theo cái bóng dáng nhỏ xinh ấy, lon ton chạy trên hành lang. Mỗi chột về lên một nụ cười. Xốc lại cái balo, hấn thông dong đi về

..... Một tháng sau

Nó dạo này thường xuyên liên lạc với Gia Kỳ_ thằng nhóc đã ném trái banh vào đầu nó. Hai đứa hợp tình hợp ý, xáp lại là quậy phá banh chành. Chỉ cần có dịp rảnh, nó chỉ cần alo một tiếng. Thằng nhóc ấy sẽ tự mò sang quấy cùng nó.

Nhưng khoảng thời gian gần đây, khi nó gọi đến thì thằng nhóc bảo bận học. Thỉnh thoảng lại bảo bận việc nhà. Có hôm thì nói bị mệt. Diễn hình là sáng nay. Nó gọi cho Gia Kỳ rủ sang làm kem trái cây với nó. Thằng nhóc ậm ừ hồi lâu mới ngập ngừng từ chối

Nguyên văn lời từ chối của nhóc ấy là “ Em...xin lỗi chị nhé! Tiếc quá...! Em cũng thích kem lắm í! Nhưng mà... em bận...bận...học kèm. Thôi thì... hẹn chị lần sau! Đừng giận em nha! “. Đúng là bất thường!

Nhắc đến bất thường thì Helen thậm chí còn bất thường hơn. Tên đó là tên ham vui, thích party, ghìen đi quấy nhất đám nhưng gần đây lại hay vắng mặt trong mấy buổi tiệc của tụi nó. Mà nếu có cũng chỉ chui vào một xó tự kỉ với cái điện thoại.

Và theo như Kelvin kể thì Helen trong giờ học chẳng quan tâm đến bài vở (thì tên đó có động đến cuốn vở bao giờ), người cứ ngẩn ngẩn ngơ ngơ, lại hay nhìn ra cửa sổ. Nó nghe đến đây chép miệng bảo

- Thôi rồi, say nắng con nào rồi!

- Thằng đó, ra về là chạy biến đi luôn! Không báo ai tiếng nào!

Hấn gác hai chân lên đùi nó. Lười biếng ngả người ra sofa. Không nhân từ, không khoan nhượng, nó đập mạnh vào chân hấn

- Bỏ xuống! Đừng có ghìen!

- Thì bỏ, làm gì ghê thế. Em muốn vén bức màn sự thật lên không?

- Dĩ nhiên muốn! Nhưng bằng cách nào?

- R.Ì.N.H

- Quyết định vậy đi!

ĐÃ XONG! VỪA ẨM ÚC VỪA VIẾT TRUYỆN

TỨC LẪM CHÚ BỘ! NGHĨ MÀ XEM, TA CẶM CỤI VIẾT HƠN 700 TỪ. RỘT CUỘC SÁNG RA LẠI MẮT SẠCH TOÀN BỘ.

700 TỪ ĐÓ CHỨ CÓ ÍT ỒI GÌ. NGHE THÌ THẤY ÍT CHỨ NGỒI ĐÁNH LÀ THẤY MẸ LUÔN!

HIX HIX... TA KHỔ QUÁ MÀ!

Chương 24

VẬY LÀ LÃNG NGOÃNG CŨNG ĐƯỢC 24 CHAP RỒI ĐÓ MẤY ĐÚA

THÔI THÌ TẦM MẤY CHAP NỮA LÀ TA END TRUYỆN NHÉ

TRƯỚC HẾT LÀ KELVIN VỚI NÓ MỘT CẶP, KIO VỚI PUN MỘT CẶP, HELEN SẮP CÓ NGƯỜI EO

NGÓT NGHÉT CŨNG GẦN HẾT NHÂN VẬT TRONG TRUYỆN RỒI. END TRUYỆN SỚM, TA RA TRUYỆN MỚI! NHỚ ỦNG HỘ NHA!

Chiều hôm đó khi tan học, hai đứa lẻo đẻo theo Helen. Đi đến gốc bạch đằng sau trường, Helen dừng lại chờ. Hai đứa thấy vậy, chui tọt vào trong bụi rậm gần đó. Khoảng 10p sau, tiếng chân nhẹ vang lên, theo sau đó là giọng nói vui vẻ

- Helen! Anh đợi lâu hông?

- Không lâu đâu bé! Đi thôi!

Bàn tay mảnh khảnh của Helen đan vào bàn tay nhỏ của người kia. Qua khe nhỏ của kẽ lá, nó nhìn thấy khuôn mặt người mà Helen đang nắm tay. Hai mắt sáng long lanh, phấn khích đến tột độ. Đôi chân mày của Kelvin chau lại rồi lại giãn ra. Ngoài kia, con người ấy có vẻ ngại vì cái nắm tay, rụt rè bảo

- Ngộ nhờ người ta thấy thì sao? (có đến 2 người ta đang rình đây nhá)

- Thì mai anh công khai luôn! Sao em giấu họ làm gì!

- Em ngại lắm! Em sợ mọi người sẽ xa lánh em!

- Em đừng quan tâm đến họ. Bé yêu à, điều em cần biết là: “ Anh yêu em, Lưu Gia Kỳ “

Thằng nhỏ vui sướng, vụng về nhón chân lên hôn vào má anh một cái rõ to. Nó rình trong bụi mà lòng không ngừng phấn khích. Haizzz... có con hủ nữ nào mà kèm chế nổi khi thấy công-thụ âu yếm nhau đâu, đã vậy còn là tận mắt thấy nữa là. Helen nắm tay nó, cả hai sánh bước với nhau. Sau đó thì... không có sau đó. Chỉ là Kelvin lời nó về với lí do hết sức củ chuối. Hắn ta bị kiến cắn, ngứa quá nên lời nó về xúc dầu

_____ Tại nhà nó _____

Sau khi đã tắm rửa sạch sẽ, dọn dẹp phòng và thoa dầu cho tóc củ chuối kia. Nó sang ghế bên cạnh ngồi, bấm số Gia Kỳ. Để nó xem, thằng nhóc ấy sẽ nguy biến ra sao. Hắn tiện tay bật loa lên. Bên kia đồ chuông một hồi lâu mới bắt máy. Nó mở mồm định alo thì bên kia vang lên tiếng thờ dộc cùng tiếng rên ma mị. Rồi tiếng thằng bé vang lên giữa hơi thở đứt quãng

- ...A...Alo...

- À... ừm... em rảnh không?

Nó gắng hỏi, mặt bắt đầu đỏ bừng bừng lên. Hủ nữ thì hủ hủ chứ, nghe cái tiếng rên ấy, tiếng thờ dộc của thằng em trai. Thánh nghe cũng ngại. Đầu dây bên kia lại vang lên tiếng nói của thằng nhóc, nhưng lần này lại kèm theo tiếng rên

- Em...aww... em bận... *nói nhỏ nhỏ*...anh nhẹ nhẹ tí đi... chị Hy mà nghe là chết em..

Và dĩ nhiên, nhưng câu nói nhỏ của Gia Kỳ đều chui tọt vào tai nó rong chơi. Nó hít một hơi thật sâu, hỏi thêm một câu nữa. Bên kia không ngừng vang lên tiếng rên nhỏ

- Em bận gì thế?

- Em...aw... em bận làm...aw (...tình)...làm vườn giúp ba...*nói nhỏ* anh có nhẹ lại không?... em chờ nhin 2 tháng bây giờ!...

- Ủ...vậy gặp em sau!

- Ừm..

Tuổi trẻ! Bạn có thể chọn những con đường khác nhau. Có thể con đường đó là mạo hiểm. Có thể con đường đó là an toàn. Miễn là trên con đường mà bạn chọn. Bạn có một người tri kỉ, một người bạn đồng hành đi cùng. Tuổi trẻ chỉ cần thế là đủ!

_____ Một vài năm sau _____

Hắn đang xem báo thì cậu con trai nhỏ bò đến, ôm khư khư lấy chân hắn. Buông tờ báo xuống, hắn đưa mắt nhìn. Bé con ấy bị bỏ mặc tiếng

- Ba bé! Ba bé!

- Muốn ba bé sao?

Hắn mỉm cười nhìn Ken_ thẳng oắt con chui từ bụng vợ hắn ra. Ken đưa hai tay lên chờ hưởng ân huệ từ ba. Hắn gỡ bé con ấy ra khỏi chân, nhấc lên sofa ngồi

- Ngồi yên! Nhức nhích cho xuống!

Nhóc con ấy liền ngồi im, đôi mắt theo trang báo. Được một lát lại tiếp tục cọ quậy. Cậu bé chui vào lòng hắn ngồi. Sau đó lấy tay véo mặt hắn. Chưa đã, nhóc con ấy dứt đầu vào cổ áo sơ mi của hắn ngo ngoe. Hắn bế tên giặc con lên, ôm vào lòng rồi rít lên

- Em à! Hốt thằng giặc này vào! Anh không quản nổi nó đâu!

- Anh giữ nó một tí đi! Em đang nấu canh!

Tình hình là viện trợ không giúp đỡ. Hắn thẳng tay, cho tên giặc ấy vào cũi. Thả thêm đồng đồ chơi vào. Xong xuôi, hắn bắt chéo chân xem báo tiếp. Một ngày bình thường của hai vợ chồng nhà nó diễn ra như vậy đây

Bạn đang đọc truyện *Nữ Sinh Nhà Nghèo Hay Thiên Kim Tiểu Thu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26

HIỆN NAY, MỊ ĐÃ VIẾT XONG CÁI TRUYỆN XÀM XÍ NÀY. MỊ ĐÃ CHO RA LÒ MỘT VÀI EM MỚI. MONG CÁC READER ĐÓN NHẬN. LỖI VẤN TRONG TRUYỆN CÙNG NỮA NẠC NỮA MỠ NHƯ TRUYỆN NÀY THÔI NHƯNG ĐÃ CẢI THIẾN ĐƯỢC NHIỀU RỒI. READER ƠI, ĐỪNG BỎ MỊ MÀ! MỊ HUÔNG MÁY ĐÚA LẮM!

MỊ HUÔNG MÁY ĐÚA NÊN MÁY ĐÚA HUÔNG LẠI MỊ ĐI. PHÓNG, CHUI, LÀN MÒ, LEO QUA TƯỜNG NHÀ MỊ ĐI, MỊ ĐÃ ĐĂNG TRUYỆN LÊN ĐÓ RỒI ĐÓ. THƯƠNG MÁY ĐÚA! MOAZZ...

THÂN GỬI CÁC READER CUTE PHOMAIQUE

KÍ TÊN

LÃI LÃNG QUẢNG

Bạn đang đọc truyện *Nữ Sinh Nhà Nghèo Hay Thiên Kim Tiểu Thu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **www.EbookFull.Net**.

Chương 27

Àn nhong :))))))

Mấy thým có còn nhớ em hay đã quên :)))) Em đã trở lại và ếu biết có lợi hại hay không :))))))

Nhưng! Nhưng mà chính em tự thấy văn của em đã đỡ xí mưng hơn rồi :))))))

Em đã đăng chap đầu của truyện [Song sinh hai thân phận]

Mong mọi người ủng hộ truyện nhiều như mọi người đã ủng hộ truyện [Nữ sinh nhà nghèo hay thiên kim tiểu thư]

Em xin đem bản phím và màn hình ra đảm bảo là lỗi viết văn kì này đã ổn hơn rất nhiều so với truyện trước

Và dĩ nhiên, số lượng chữ trong 1 chap sẽ gấp ba, gấp bốn lần so với số lượng chữ của truyện cũ

Hứa đấy! Em hứa đấy!

Cho nên là qua ủng hộ em đi nha!

Bộ truyện này em tâm đắc lắm đấy!

Chào thân ái~

Bạn đang đọc truyện *Nữ Sinh Nhà Nghèo Hay Thiên Kim Tiểu Thu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.